

Τῆ Ἡ' τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου
το γενεθλίον τῆς ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν
Θεοτοκοῦ

* * * * *

Εἰς τὸν ὄρθρον

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον,

Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

ᾠδὴ Δι' ᾠδ.

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν ε υ λο
γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι
ου

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν ε υ λο
γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι
ου

ᾠδὴ Δι' ᾠδ.

Η γεν νη σις σου Θε ο το κε χα ραν ε μη νυ σε
πα ση τη οι κου με νη εκ σου γαρ α νε τει λεν
ο η λι ος της δι και ο συ νης Χρι στος ο Θε ος η

μων και λυσαστην καταραν εδωκετηνευλογι

ιιαν και καταργησαστον θανατον εδωρη

σατο ημιν ζωην την αιωνιον (ἐκ γ')

τὸ τέλος:

ζωην την αιωνι ο ο ον

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

[Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ πολυέλεος
«Ἐξηρεύξατο ἡ καρδία μου».]

Μετὰ τὴν ἀ' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος Δι Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Α να βο η σο ον Δαυ ιδ τι ω μο σε σοι ο Θε

ος Α μοι ω μο σε ε φη σι και εκ πε πλη ρω κεν ι

δου εκ του καρ που της κοι λι ας μδ δς την Παρ θε

ε ε νον εξ ης ο πλα στου ρ γος Χρι στος ο νε ε ος Α

δαμ ε τε εχ θη βα σι λευς ε πι του θρο ο νδ ς

μδ και βα σι λευ ει ση με ρον ο ε ε χων την βα σι

λει α αν α σα λε ευ τον Η στει ει ρα τι ι ι κτει

την Θε ε ο το ο ο κον και τρο φον τη ης ζω η ης

η μων

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν, Κάθισμα, ὁμοιον.

Εκ της ρι ζης Ι ι εσ σαι και εξ ο σφυ ος του Δαυ
ιδ η θε ο παις Μα α ρι αμ τι κτεται ση μερον η
μιν και νε ουρ γει ται η συμ πα σα και θε ουρ γει ει
ει ται Συγ χα ρη τε ο μου ο ου ρα νο ος και η γη
αι νε ε σα τε αυ την αι πα τρι αι αι των ε θνων
Ι ω α κειμ ευφραι νε ται και Α α αν να πα νη γυ ρι ζει
ει κραυ γα ζου ου σα Η στει ει ρα τι ι ι κτει την
Θε ε ο το ο ο κον και τρο φον τη ης ζω η ης η

μων

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Πολυέλεος σύντομος.

Ψαλλόμενος εἰς πάσας τὰς Θεομητορικὰς ἑορτάς.

Μέλος Ἰακώβου Ναυπλιώτου, καταγραφή Ἀγγέλου Βουδούρη.

Ἦχος Πά φ

Λο ο γο ο ον α γα α θον Α α λ η η
λ ς ς ς ι ι ι ι α ε ξ η ρευ ξα το ο

ο ο η κα αρ δι α α μϛ λο ο γο ο ον α

γα α θον Α αλ λη η λϛ ϛ ϛ ι ι ι ι

α

Λ ε ε ε ε γω ε ε γω τα α ερ γα

α μου ου τω ω βα σι ι λει Α αλ λη η

λϛ ϛ ϛ ι ι ι ι α

Η γλωσ σα α μϛ ϛ ϛ ϛ ϛ κα λα α α μος

γρα μμα τε ε ω ως ο ο ξυ γρα α φϛ Α αλ

λη η λϛ ϛ ϛ ι ι ι ι α

Ω ραι ο ος κα α αλ λει πα ρα τϛ ϛς υι υι

ου ους τω ων α α αν θρω ω ω πων Α αλ λη η

λϛ ϛ ϛ ι ι ι ι α

Ε ξε χυ θη η χα α α ρι ις εν χει ει

λε ε σι ι ι σου Α αλ λη η λϛ ϛ ϛ

ι ι ι ι α

Δ ι α του το ε ευ λο ο γη η σε σε ε ε

ο ο Θε ε ε ος εις το ον αι αι ω ω ω

να Α αλ λη η λ ς ς ι ι ι ι α

Π ε ρι ζω σαι αι αι αι αι την ρο ομ φαι αι αι

α α α αν σς ε πι τω ων μη η ρω ων σου δυ

υ να α τε ε ε Α αλ λη η λ ς ς

ι ι ι ι α

Τ η ω ραι ο τη τι ι ι ι ι σου και αι

τω ω καλ λει ει σου ου ου Α αλ λη η λ ς ς

ς ι ι ι ι α

Κ αι εν τει ει νε και κα τευ ο δς ς ς

και αι αι βα σι λε ευ ε ε ε ε ε υε ε ε

ε ε ε ε Α αλ λη η λ ς ς ι ι ι ι

α

Ε νε ε κεν α λη θει α ας και αι αι πρα

ο ο ο ο τη η η η η τος και δι και ο συ υ υ

νη η η η η λη η η η η η η ης Α αλ λη η

λϝ ϝ ϝ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α

Δ ι α του ου το ε ε χρι ι σε ε ε ε ε

Σε ο Θε ο ο ο ος ο ο Θε ο ο ο ος οϝ ϝ

ϝ Αλ λη η λϝ ϝ ϝ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α

Ε λαι αι ον α γαλ λι ι α α α σε ε ε

ε ως πα ρα τϝ ϝς με ε το χϝ ϝς σου ου ου

Αλ λη η λϝ ϝ ϝ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α

Π α ρε ε στη η βα α σι ι ι λι ι ι ι σ

σα εκ δε ξι ω ω ω ω ιω χω ω ω

ω ω ω ων σου Αλ λη η λϝ ϝ ϝ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇

α

Π ε ρι βε βλη με ε νη πε ποι κιλ με

ε ε ε ιε χε ε ε ε ε ε ε νη Αλ λη η

λϝ ϝ ϝ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α

Α κϝ ϝ σο ο ον θυ υ υ γα τε ερ και

ι ι ι ι δε και κλι ι ι νο ον το ο ϝ ϝ ϝς

σϝ Α αλ λη η λϝ ϝ ϝ ι ι ι ι α
Κ (Κ/Π) αι ε πι ι λα α α θϝ τϝ ϝ λα
 ϝ ϝ ϝ ϝ σϝ (Μ/Π) και αι τϝ ϝ οι οι κϝ τϝ ϝ Πα
 α τρο ο ος σου Α αλ λη η λϝ ϝ ϝ ι ι ι
 ι α
Τ (Μ/Π) ο προ σω πο ο ον σϝ λι τα α νε ε
 ευ σϝ ϝ ϝ ϝ σιν (Μ/Π) οι πλϝ ϝ ϝ ϝ σι ι οι τϝ
 ϝ λα α ου ου ου σου Αλ λη η λϝ ϝ ϝ (Κ/Π)
 ι ι ι ι α
Μ (Μ/Π) νη σθη σο ο μαι του ο νο ο μα α τό ο
 ος σϝ ϝ εν πα α ση η γε ε νε α α και
 αι γε νε ε α Αλ λη η λϝ ϝ ϝ ι ι ι ι
 α

Μετά τὸν πολυέλεον. Κάθισμα.

Ἦχος πᾶρ Νη ρ

Α Νη Πα Νη
 γαλ λι α ασθω ου ρα νος γη ευ φραι νε

ε ε σθω^Ϸ ο του Θε ου ουγαρου ρα νος εν γη ε
 τε ε εχ^Ϸθη η Θε ο νυμ φος αυ τη εξ ε παγ
 γε λι ι ασ^ν Η σται ει ρα βρε φος θη λα α ζει την Μα
 ρι αμ^Δ και χαι αι ρει ε πι τω το ο κω Ι ω
 α κειμ^Δ Ρα βδος λε γων ε τεχ^Γθη μοι εξ ης το α αν
 θος Χρι στος ε βλα στη σεν εκ ρι ζης Δαυιδ^Ν Ον τως θα
 αυ μα πα ρα δο ο ξον^ν

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Τὸ ἀ' Ἀντίφωνον τοῦ δ' Ἦχου.

Ἦχος^Δ Βου^ς

Ε^Β κ νε ο τη το ο ο ος μϷ πο ο ολ λα α α
 πο λε ε μει με ε πα α α θη η^Δ αλλ α
 αυ τος α αν τι ι λα α α βϷ Ϸ Ϸ και σω ω ω
 σον Σω ω τη η η ρ μϷ Ϸ^Ϸ

Ο^Δ ι μι σϷ εν τες Σι ω ω ν αι αι σχυ υν θη
 η η τε ε ε ε ε α πο ο τϷ Κυ υ ρι
 ι ι Ϸ Ϸ^Ϸ ως χο ο ο ο ο ο ρ το ο ο ο ος

γὰρ ^M πνυ ^π ρι ^ξ ι ^ζ ι ^{B8} ι ^ε ε ^{σε} ε ^ε σθε ^ε

ε ^ε ε ^α πε ^{ξη} ρα ^{με} ε ^ε νοι ^{οι}

Δ ^{B8} ο ^ξ α ^{Πα} τρι ^{και} Υι ^ω ω ^{και} αι ^Α α ^{γι} ι

ω ^{Πνε} ευ ^{μα} α ^{τι} ι

Α ^{B8} γι ^ω Πνευ ^{μα} τι ^ι ι ^{πα} α ^α σα ^{ψυ} υ

χη ^{ζω} ω ^{ου} ου ^{ου} ται ^{αι} ^{Δι} και ^{κα} α ^{θα} αρ ^{σει}

^Δ υ ^{ψου} ου ^{ου} ται ^{αι} ^{λα} α ^{αμ} πρ ^υ νε ^ε ε ^{ται}

τη ^η ^{Τρι} ι ^α δι ^{κη} η ^{μο} ο ^{να} α ^α δι ^ι ι

ι ^ι ^Ι ε ^ε ρο ^{κρ} υ ^{φι} ι ^ι ω ^{ως}

Κ ^{B8} αι ^{νυ} και ^α ει ^{και} εις ^{τς} αι ^ω νας ^{των}

αι ^ω ω ^{νων} α ^α μη ^{ην}

Α ^{B8} γι ^ω Πνευ ^{μα} α ^{τι} ι ^α να ^α βλυ ^υ υ

^Δ ζει ^{τα} α ^{τη} η ^{ης} χα ^α α ^α ρι ^{το} ος ^{ρει}

ει ^{ει} ^{θα} α ^{αρ} δε ^ε ε ^ε ε ^ε ευ ^ο ο ^ο

ο ^{ον} τα ^α ^α α ^{πα} α ^{σαν} τη ^{ην} κτι ^ι ι ^{σι} ι

ι ^ι ^{ιν} προς ^{ζω} ω ^ω ο ^{γο} ο ^{νι} ι ^ι α

αν ^ε_{7x}

ἢ τὸ σύντομον

Ἦχος ^ε_{7x} Βου ^ε_{7x}

Ε κ νε ο τη τος μου πολ λα πο λε μει με πα α
θη αλλ αυ τος αν τι λα βου και σω σον Σω τηρ μου ^ε_{7x}
(δισ)

Ο ι μι σουντες Σι ων αι σχυνθη τε α πο του Κυ
ρι ου ως χορ τος γαρ πυ ρι ε σε σθε α πε ξη ραμ
με νοι ^ε_{7x} (δισ)

Δόξα.

Α γι ω Πνευ μα τι πα σα ψυ χη ζω ου ουται ^ε_{7x}
και κα θαρ σει υ ψου ται λαμ πρυνε ται ^ε_{7x} τη Τρι α
δι κη Μο να α δι ι ε ρο κρυ φι ι ως ^ε_{7x}

Καὶ νῦν.

Α γι ω Πνευ μα τι α να βλυ υ ζει τα της χα α
ρι τος ρει ει θρα αρ δευ ο ον τα α πα σα ντην κτι ι σιν
προσ ζω ο γο νι ι αν ^ε_{7x}

Ἦχος ᾠδῆς Βου

Μνησθη σομαι του ο νο μα το ος σου
εν παση γε νε α και γε νε α

Στίχ. α'. Ἐξηρεύξατο ἡ καρδία μου λόγον ἀγαθόν, λέγω ἐγὼ τὰ ἔργα μου τῷ βασιλεῖ, ἡ γλῶσσά μου κάλαμος γραμματέως ὀξυγράφου. (μδ' 2)

Μνησθη σομαι του ο νο μα το ος σου
εν παση γε νε α και γε νε α

Στίχ. β'. Παρέστη ἡ βασίλισσα ἐκ δεξιῶν σου ἐν ἱματισμῷ διαχρύσω περιβεβλημένη, πεποικιλμένη. (μδ' 10)

Του ο νο μα το ος σε μνησθη η η η η
σομαι εν πα α α ση γε νε α και γε νε α α α
α α

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

Σταθερὸν Προκείμενον ὄρθρου.

Ψαλμὸς ρν' (150).

Ἦχος Δι-Θ

Πα α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ. (ρν' 1)

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

Στίχ. β'. Αινεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. (ρν' 5)

Α ι νε σα α τω πνο η η η πα σα τον
Κυ ρι ο ο ον

Εὐαγγέλιον.

Ὁ διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς· Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. (α' 39-49, 56)

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τῶν βημοθύρων ἀναγινώσκει τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἀναστᾶσα Μαριάμ, ἐπορεύθη εἰς τὴν ὄρεινὴν μετὰ σπουδῆς, εἰς πόλιν Ἰούδα· καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον Ζαχαρίου, καὶ ἠσπάσατο τὴν Ἐλισάβητ. Καὶ ἐγένετο, ὡς ἤκουσεν ἡ Ἐλισάβητ τὸν ἄσπασμόν τῆς Μαρίας, ἐσκίρτησε τὸ βρέφος ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτῆς· καὶ ἐπλήσθη Πνεύματος Ἁγίου ἡ Ἐλισάβητ, καὶ ἀνεφώνησε φωνῇ μεγάλη, καὶ εἶπεν· Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξὶ καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου. Καὶ πόθεν μοι τοῦτο, ἵνα ἔλθῃ ἡ μήτηρ τοῦ Κυρίου μου πρὸς με; Ἴδου γάρ, ὡς ἐγένετο ἡ φωνὴ τοῦ ἄσπασμοῦ σου εἰς τὰ ὦτά μου, ἐσκίρτησε τὸ βρέφος ἐν ἀγαλλιάσει ἐν τῇ κοιλίᾳ μου. Καὶ μακαρία ἡ πιστεύσασα, ὅτι ἔσται τελείωσις τοῖς λελαλημένοις αὐτῇ παρὰ Κυρίου. Καὶ εἶπε Μαριάμ· Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γάρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί. Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Ἐμεινε δὲ Μαριάμ σὺν αὐτῇ ὡσεὶ μῆνας τρεῖς, καὶ ὑπέστρεψεν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης τὸν ν' ψαλμὸν, χύμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιριμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἠγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἄσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Ἦχος Δι

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα τι

Ταιστης Θε ο το ο κϛ πρε σβει αις ε λε η μον ε ξα

λει ψον τα πλη θη των ε μων ε γ κλη μα των

Κ και νυν και α ει και εις τους αι ω νασ των αι ω

νων Α μην Ταιστης Θε ο το ο κϛ πρε σβει αις ε λε

η μον ε ξα λει ψον τα πλη θη των ε μων ε γ κλη μα

των

Και τὸ ἐξῆς ἰδιόμελον ἐκ τῶν ἀποστίχων.
Γερμανοῦ Πατριάρχου.

Ἦχος Πα

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ε ξα λει ψον το α νο μη

η μα α α α μϛ

Η παγ κο σμι ος χα α ρα εκ των δι και

ων α νε ε τει ει ει λε εν η η η μιν εξ

Ι ω α κει μ τε και Α αν νης η πα νυ μνη τος Πα

αρ θε ε ε ε ε νος η τις δι υ περ βο λην α

γα α α θο τη η τος να ος Θε ου εμ ψυ χος
 γι ι ι νε ε ε ε ται και μο νη κα τα α
 λη θει ει αν Θε ο το ο ο ο κο ος γνω ρι ι ι ι
 ζε ε ε ε ται αυ της ταις ι κε σι αις Χρι στε ο
 Θε ε ος τω κο σμω την ει ρη νην κα α α τα πε εμ
 ψον και ταις ψυ χαις η μω ων το με γα α ε λε
 ος

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Οἱ Κανόνες, τοῦ Κυρίου Ἰωάννου μετὰ τῶν Εἰρμῶν εἰς ἡ' (δ'), καὶ τοῦ Κυρίου Ἀνδρέου τὰ Τροπάρια εἰς ζ'.

Ὁ Κανὼν τοῦ Κυρίου Ἰωάννου.

ᾠδὴ α'. Ὁ εἰρμός.

Ἦχος Πα ρ

ευ τε λα οι α σω μεν α σμα Χρι στω τω Θε ω
 τω δι ε λον τι θα λασ σαν και ο δη γη σαν τι ι τον
 λα ον ον α νη κε δου λει ας Αι γυ πτι ων ο ο
 τι δε δο ξασται
 περ α γι α Θε ο το ο κε σω σον η μας

Δ ευ τε πι στοι **Δ** Πνευ μα τι θει ει ω γη θο με

νοι **π** την εξ α καρ που ση με ρον ε πι δη μη σα σα αν

εις βρο των σω τη ρι αν **π** α ει παρ θε νον Κο ρην

υ υμνοιστι μη σωμεν **π**

Υ περ α γι α Θε ο το ο κε σω σον η μας **π**

Χ αι ρε σε μνη **Δ** Μη τηρ και δουλη Χρι στου του Θε ου **π**

η της αρ χαι ας προ ξε νος μα κα ρι ο τη το ος των

αν θρωπων τω γε νει **π** σε παν τες ε πα ξι ως υ υ

μνοισδο ξα ζομεν **π**

Υ περ α γι α Θε ο το ο κε σω σον η μας **π**

Η της ζω ης **Δ** τι κτε ται ση η με ε ρον γε φυ

ρα **π** δι ης βρο τοι α να κλησιν της κα τα πτω σε ω ως

της εις Α δου ευ ρον τες **π** Χρι στον τον ζω ο δο την

υ υμνοισδο ξα ζουσιν **π**

Ὁ Κανὼν τοῦ Κυρίου Ἀνδρέου.

ᾠδὴ α΄. Ὁ εἰρμός.

Ἦχος πλ' Νη ρ

Τω συν τρι ψαν τι πο λε ε ε μους εν βρα χι ο νι
αυτου ^ν και δι α βι βα σαν τι τον Ι σρα ηλ εν Ε
ρυ θρα θα λασ ση ^Δ α σω μεν αυ τω ως λυ τρω τη η
μων Θε ω ο τι δε δο ξα ασται ^ν

Υπερ α γι α Θε ο το ο κε σω σον η μας ^ν

Χο ρευ ε τω πα σα κτι ι ι σις ευ φραι νε σθω
και Δαυιδ ^ν ο τι εκ φυ λης αυ του και εκ του σπερμα
τος αυ του προ ηλ θε ρα βδος ^Δ αν θος φε ρου σα τον Κυ
ρι ον και λυ τρω τη η ην του παν τος ^ε ^ν

Υπερ α γι α Θε ο το ο κε σω σον η μας ^ν

Η Α γι α των Α γι ι ι ων ^ε εν α γι ω
ι ε ρω ^ν βρε φος α να τι θε ται α να τρα φη ναι
εκ χει ρος Α γγε λω ^Δ παν τες ον πι στω συ νε ορ τα σω
μεν εν τη γε ννη η η σει αυ της ^ε ^ν

Υπερ α γι α Θε ο το ο κε σω σον η μας ^νδλ

Στει ρα α γο νος η Α α αν να ^βαλλ ^γα τεκ

νος θε ω ^νδλ η δη γαρ προ ω ρι στο εκ γε νε ων αγ

νης Παρ θε νω μη τηρ ^Δο θεν ο της κτι σε ως ε βλα στη

σε Κτι σης εν δω ς ς λω μορ φη ^βαλλ ^νδλ

Υπερ α γι α Θε ο το ο κε σω σον η μας ^νδλ

Σε την α σπι λον α μνα α α δα ^βτην το ε ρι

ον Χριστω ^νδλ μο νην εκ κοι λι ας σδ προ σα γα γω σαν

την η μων ς σι αν ^Δπαντες εκ της Αν νης τι κτο με νην

σε υμ νοις γε ραι ρο ^νο μεν ^νδλ

Δο ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω

Πνευ μα τι ^νδλ

Τρι α α να ρ χα δο ξα α α ζω ^βτρι α α γι

α υ μνω ^νδλ τρι α συ να ι δι α εν ου σι ο τη

τι μι α κη ρυτ τω ^Δεις γαρ εν Πα τρι Υι ω και Πνευ μα

τι δο ξο λο γει ει ει ται Θε ος ^βαλλ ^νδλ

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων Α μην ^ν_{δλ}

Τ ις ε ω ρα κε παι δι ι ι ον ^ε_{γλ} ο ουκ ε σπει

ρε πατηρ ^ν_{δλ} γα λα κτι τρε φο με νον η που τε θε α ται

παρ θε νος Μη τηρ ^Α_{δλ} Ον τως υ περ εν νοιαν αμ φο τε ρα

θε ο γεν νη η η τορ α γνη ^ε_{γλ} ^ν_{δλ}

ᾠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμὸς.

ᾠχος Πα. ς

Σ τε ρε ω σον η μα ας εν σοι Κυ ρι ε ο ξυ λω

νε κρω σαστην α α μαρ τι αν ^π_{δλ} και τον φο βον σου εμ φυ

τευ σον εις τας καρ δι ι ας η μω ω ν των υ υ μνου ν των σε ^π_{δλ}

Υ περ α γι α θε ο το ο κε σω σον η μας ^π_{δλ}

Α μεμ πτω στω θε ω πο λι τευ σα με νοι την παν των

ε κυ η σαν σω ω τη ρι αν ^π_{δλ} οι θε ο φρο νες γεν νη

το ρε στης τον Κτιστην τε κουσης και θε ον ημων ^π_{δλ}

Υ περ α γι α θε ο το ο κε σω σον η μας ^π_{δλ}

Ο πασι την ζωην ηγααζων Κυριος εκστειρας
προηγαγετηην Παρθενον ην εισδυναικατηξιω
σεμετατο κονφυλαξας αδιαφθορον

Υπεραγιαθεοτοοκεσωσονημας

Της Αννης τον καρπον Μαριι ανσημερον την βο
τρυν κυησασαν ζωηφορον ως θεοτοκονα
νυμνησωμεν προστασιαν τε παντων και βοηθειαν

Κανών ἕτερος. Ὡδή γ'. Ὁ Εἰμός.

Ἦχος ᾠδῆς Νη ρ

Εστερωθη η καρδιια μου εν Κυ
ριιω υψωθη κερας μου εν θεω μου ε
πλατυνη επεχθρους μου το στομα μου ευφρανθη εν σω
τηριω ωσου

Υπεραγιαθεοτοοκεσωσονημας

Ευλογημενη η κοιλιια σου σωφρων
Αανακαρπον γαρ ηνθησε παρθενι αστην α

σπορως τον τρο φε ε αντης κτι σε ως τε κουσαν και λυ τρω

τη η ην Ι η σουν ^ε ^{δλ}

Υ περ α γι α Θε ο το ο κε σω σον η μας ^{δλ}

Σ ε μα κα ρι ζει Α ει πα αρ θε νε πα σα κτι ι

σις εξ Αν νης ση με ρον γεν νη θει σαν ^{δλ} την εκ ρι

ζης Ι εσ σαι αι ρα β δον α χραν τον το αν θος Χρι σον βλα

στη σα α σαν ^{δλ}

Υ περ α γι α Θε ο το ο κε σω σον η μας ^{δλ}

Σ ε α νω τε ραν πα σης κτι ι σε ως Θε ο το

ο κε δει κνυ ων α χρα ντε ο Υι ος σθ ^{δλ} την εξ Αν

νης με γα λυ υ νει σθ γεν νη σιν και παν τας ευ φραι νει ση

με ε ρον ^{δλ}

Υ περ α γι α Θε ο το ο κε σω σον η μας ^{δλ}

Α να τρα φει σα εις τα Α α γι α των Α

γι ι ων Πα ρ θε νε Α χρα ντε Θε ο το κε ^{δλ} α νω

τε ρα α νε δει ει χ της της κτι σε ως τον Κτι σην σα ρκι κυ

η σα α σα ^v_{δλ}

Δ ο ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω

Πνευμα τι ^v_{δλ}

Σ ε προ σκυ νου μεν Πα τερ α α ναρχε τη ου σι

ι α υ μνου μεν α χρο νον τον Υι ο ον σου ^v_{δλ} και το

Πνευμα συ να ι ι δι ον σε βο μεν ως ε να τα τρι α

φυ υ υ σει Θε ον ^ε_{γλ} ^v_{δλ}

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων Α μην ^v_{δλ}

Τ ον φω το δο την και αρ χι ι ζω ον των αν

θρω ωπων τε κου σα α χραν τε Θε ο το κε ^v_{δλ} α νε

δει χθησ θη σαυ ρο ος της ζω ης ημων και πυ λη του α προ

σι του φω το ο ο ος ^v_{δλ}

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

Ἡ Ὑπακοή. Ἦχος β΄.

Πύλην ἀδιόδευτον ὁ Προφήτης, μόνῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν τηρουμένην, τὴν ἁγίαν Παρθένον ἐκάλεσε· δι' αὐτῆς διήλθεν ὁ Κύριος, ἐξ αὐτῆς προῆλθεν ὁ Ὑψιστος, καὶ πάλιν ἐσφραγισμένην κατέλιπε, λυτρούμενος ἐκ φθορᾶς τὴν ζῶν ἡμῶν.

Κάθισμα.

Ἦχος $\frac{1}{\beta}$ Δι σ Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Η^{Πα} Παρ θε νος Μα α ρι αμ και Θε ο το κος α λη
^{Πα} θως ως νε φε λη του ου φω τος ση με ρον ε λαμ ψεν η
^Δ μιν σ και εκ Δι και ων προ ερ χεται εις δο ξαν η μων π
^Δ Ουκ ε τι ο Α δαμ κα τα κρι ι νε ε ται η Ε ευ
^{Πα} α των δε σμων η λευ θε ε ρω ω ται σ και δι α του
^{Πα} το κρα ζο μεν βο ω ω ντες εν παρ ρη σι α α τη μο νη Α
^Δ γνη π Χα ρα αν μη νυ υ υ ει η γε εν νη σι ι
^{Πα} ις σου πα ση τη οι κου με ε ε νη η η η Δ

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον. Ἦχος δ'. Αὐτόμελον.

Ἰωακείμ και Ἄννα ὄνειδισμοῦ ἀτεκνίας, και Ἄδὰμ και Εὐα, ἐκ τῆς φθορᾶς τοῦ θανάτου, ἠλευθερώθησαν Ἄχραντε, ἐν τῇ ἀγία γεννήσει σου· αὐτὴν ἐορτάζει και ὁ λαός σου, ἐνοχῆς τῶν πταισμάτων, λυτρωθεὶς ἐν τῷ κράζειν σοι.* Ἡ στεῖρα τίκτει τὴν Θεοτόκον, και τροφὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος.

Ἡ προσευχὴ ὁμοῦ και στεναγμός, τῆς στειρώσεως και ἀτεκνώσεως Ἰωακείμ τε και Ἄννης, εὐπρόσδεκτος, και εἰς τὰ ὦτα Κυρίου ἐλήλυθε, και ἐβλάστησαν καρπὸν ζωηφόρον τῷ κόσμῳ· ὁ μὲν γὰρ προσευχὴν ἐν τῷ ὄρει ἐτέλει, ἡ δὲ ἐν παραδείσῳ ὄνειδος φέρει· ἀλλὰ μετὰ χαρᾶς,* ἡ στεῖρα τίκτει τὴν Θεοτόκον, και τροφὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Συναξάριον.

Τῇ Η΄ τοῦ αὐτοῦ μηνὸς τὸ Γενέθλιον τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Στίχ. Πάσας ἀληθῶς, Ἄννα, νικᾶς μητέρας,

Μήτηρ ἕως ἂν σὴ γένηται θυγάτηρ.

Ἐξάγαγε πρὸς φῶς Θεομήτορα ὀγδόη Ἄννα.

Ἦς ὁ πατὴρ Ἰωακείμ ἐκ βασιλικῆς φυλῆς εἴλκε τὸ γένος. Οὗτος, εἰ καὶ διπλᾶ τὰ δῶρα αὐτοῦ τῷ Θεῷ προσέφερον ὡς φιλόθεος καὶ πλούσιος, ἀλλὰ τὴν ἀπαιδίαν ὠνειδίζετο. Ἐπὶ τούτῳ δηχθεὶς τὴν καρδίαν, αὐτὸς μὲν ἐν τῷ ὄρει, ἡ δὲ τούτου σύνευνος Ἄννα ἐν τῷ παραδείσῳ, δάκρυσι τὸν Θεὸν ἰκέτευον. Ὅς καὶ παρέσχεν αὐτοῖς καρπὸν κοιλίας ἁγίου, τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον. Ἴνα δὲ καὶ τῆς Ἄννης ἐξ ἑκατέρων τῶν μερῶν ἴδωμεν τὰ γνωρίσματα, τὸ ἀκριβὲς διηγῆσομαι.

Εἰκοστὸς τρίτος ἀπὸ γένους Δαυὶδ καὶ Σολομῶντος εὐρίσκεται ὁ Ματθάν, ὃς ἐγγημε Μαρίαν ἐκ τῆς Ἰούδα φυλῆς, καὶ ἐγέννησεν Ἰακώβ, τὸν πατέρα Ἰωσήφ τοῦ τέκτονος, καὶ θυγατέρες τρεῖς, Μαρίαν, Σωβὴν καὶ Ἄνναν. Καὶ ἡ μὲν Μαρία γεννᾷ Σαλώμην τὴν μαϊαν· ἡ δὲ Σωβὴ γεννᾷ τὴν Ἐλισάβετ· ἡ δὲ γεννᾷ τὴν Θεοτόκον· ὡς εἶναι τὴν Θεοτόκον ἐγγόνην Ματθάν καὶ Μαρίας τῆς γυναικὸς αὐτοῦ· τὴν δὲ Ἐλισάβετ καὶ τὴν Σαλώμην, ἀνεψιάς μὲν τῆς Ἄννης, ἐξαδέλφης δὲ τῆς Θεοτόκου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ οἱ ἅγιοι αὐτάδελφοι, Ροῦφος καὶ Ρουφιανός, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Κλίνων ἑαυτὸν Ρουφιανὸς τῷ ξίφει,

Μένω σε, φησί, Ροῦφε, μὴ μέλλης, ἔπου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Σεβῆρος ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Ἐτοιμός εἰμι πρὸς τὸ πᾶν οἴσειν πάθος,

Σεβῆρος εἶπε· καὶ πρὸς με τὸ ξίφος;

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Ἀρτεμίδωρος πυρὶ τελειοῦται.

Στίχ. Ἀρτεμίδωρος ὡς καθάλλεσθαι σθένει,

Καὶ τοῦ πυρὸς φλέγοντος ἔργῳ δεικνύει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Νεομάρτυς Ἀθανάσιος ὁ ἐν Θεσσαλονίκῃ μαρτυρήσας ἐν ἔτει ,αψοδ΄ (1774) ἀγχόνη τελειοῦται.

Στίχ. Ἀθανασίῳ ἀγχόνη ὦφθη κλίμαξ,

Δι' ἧς ἀνήλθεν εἰς οὐρανοῦ τὸ πλάτος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Σωφρονίου, ἐπισκόπου τῆς ἐν Γεωργίᾳ Ἀχταλίας.

Στίχ. Σωφρόνως, Σωφρόνιε, βεβιωμένος,

Ἁγίων ἰσότημος ἐνδίκως ὦφθης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Σεραπίωνος, ἀσκήσαντος ἐν τῇ ἐν Πσκῶφ τῆς Ῥωσίας ἱερᾷ Μονῇ τοῦ Σωτῆρος.

Στίχ. Σωτῆρος βλέπεις τὸ Πρόσωπον, Ὁ πρόην,

Ὡς ἐν ἐσόπτρῳ ἑώρας, Σεραπίων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Λουκιανοῦ τοῦ ἐν τῇ ἱερᾷ Μονῇ τοῦ Γεννεσίου τῆς Θεοτόκου ἐν Περεγιασλὰβ ἀσκήσαντος.

Στίχ. Σὺν Θεοτόκῳ, Λουκιανέ, ἀγάλλη

Ἡ Γεννεσίου Μονήν ᾧδε ἀνέθου.

Διήγησις περὶ ἀγάπης πάνυ ὠφέλιμος.

Στίχ. Λύειν τὸ μῖσος σπουδάσωμεν ἐνθάδε,

Ἐκείσε καὶ γάρ, τοῦτο ἐργῶδες λύειν.

Ἰερεὺς τις μετ' εὐλαβοῦς Διακόνου ἀγάπην τῷ Κυρίῳ φίλην εἰς ἀλλήλους κτησάμενοι, διὰ δαιμονικῆς σκαιότητος εἰς ἔχθραν περιτραπέντες, ἐπὶ πολὺ ἔμειναν ἀδιάλλακτοι. Ἐπεὶ δὲ ἐπ' αὐτῷ τῷ μίσει τελευτῆσαι τὸν Ἰερέα συνέβη, ὁ Διάκονος ἤσχαλλεν, ὅτι μὴ ζῶντι τῷ Ἰερεῖ τὴν ἔχθραν διέλυσε. Καί τινι τῶν εὐδιακριτῶν τὸ συμβὰν κοινωσάμενος, ὑπὸ τούτου πρὸς τινα τῆς ἐρήμου μοναστῆν γενέσθαι παρηγγυᾶτο· ὁ δέ, μάλα προθύμως τοὺς ἐρημικωτέρους τόπους περινοστῶν, τὸν ἱατρὸν ἐπεζήτη.

Καὶ δὴ τινα καταλαβὼν γέροντα, τούτῳ τὴν μνησικακίαν ἀπεκάλυψεν, ἐναργῆ πληροφορίαν ζητῶν παρ' αὐτοῦ τῆς ἀφέσεως· πρὸς ὃν ὁ γέρον· Ὁ πιστῶς αἰτῶν, λαμβάνει· καὶ τῷ κρούοντι ἀνοιγέσεται, οὐκ ἐμὸς ὁ λόγος, φησὶν, ἀδελφέ· καὶ σοι, ὡς ἐπ' ἀγαθῷ σπεύδοντι, ταχεῖαν τοῦ ζητουμένου λύσιν λαβεῖν παρέξει ὁ Κύριος. Ὅθεν ἐλήλυθας ἀνάστρεφε· καὶ ὀψίας ἐν τῷ ναῷ τῆς μεγάλης Ἐκκλησίας γενόμενος, πρὸ πάντων ὑποκεκρυμμένος τὰς Ὠραίας πύλας κατάλαβε καὶ τὸν πρῶτον ἐν αὐταῖς εἰσβαλόντα κράτησον καὶ ἐξ ἡμῶν αὐτὸν προσαγόρευσον, δοὺς αὐτῷ καὶ τὸ ἐσφραγισμένον τοῦτο πινάκιον, καὶ παρ' αὐτῷ ἔσται σοι πάντως βεβαία τῶν σφαλόντων ἢ ἐπανόρθωσις.

Τότε ὁ Διάκονος, ὡς ὁ Πατὴρ διετάξατο, ἄωρι τῶν νυκτῶν τοῦ ναοῦ καταλαμβάνει τὸ προπύλαιον· καὶ παρευθὺς ὁ δηλωθεὶς ὑπὸ τοῦ Πατρὸς ἀνὴρ ἀνεφάνη· καὶ τοῦτον ὁ Διάκονος ἀσπασάμενος, τὸ γραμματίον τοῦ γέροντος ἐπιδίδωσιν, ἀνακαλύψας αὐτῷ τὸ ἐπακολουθησάν τοῦ δράματος. Ὅξυς δὲ ὢν ὁ ἀνὴρ, οἰκονομίας χάριν τὸ γενόμενον ἔκρινε, καὶ ὅλον ἑαυτὸν καταβρέχων τοῖς δάκρυσιν, ἔλεγε· Τίς εἰμι ἐγὼ ὁ ἐλάχιστος, ἵνα κατατολήσω τοιοῦτου ἐγχειρήματος; ὅμως ταῖς εὐχαῖς καταθαυρήσας τοῦ ἀποστείλαντός σε, πρὸς τὸ προκείμενον τρέπομαι.

Καὶ δὴ ἐπ' αὐταῖς ταῖς κεκλεισμέναις πύλαις ὡς ἴστατο, τὰς χεῖρας ὑψώσας πρὸς οὐρανὸν καὶ γόνυ κλίνας, τὴν κεφαλὴν εἰς τὸ ἔδαφος τέθεικεν, ὑποψιθυρίζων τῇ προσευχῇ· καὶ μετὰ μικρὸν ἀναστὰς (φρίττω λέγειν, κατανοῶν τὸ μυστήριον, καὶ τὸ πρὸς τὸν Θεὸν τοῦ ἀνδρὸς εὐπαυρήσιαστον!), ὡς εἶρηκεν· Ἄνοιξον ἡμῖν τὴν θύραν τοῦ ἐλέους σου, Κύριε· τὸ προπύλαιον αὐτῷ αὐτομάτως ἠνέφκτο, καὶ τούτῳ συνεισελθόντος τοῦ Διακόνου, ἐπὶ τὴν αὐλὴν τοῦ νάρθηκος ἔστησαν. Αὐθὶς τε πάλιν πρὸς τὰς ἐκείσε τοῦ ναοῦ ἐξ ἀργύρου πύλας γενόμενοι, ὁ ἱερὸς ἐκείνος ἀνὴρ, πρὸς τὸν Διάκονον ἔφησεν· Ἐνταῦθα στήθι καὶ περαιτέρω μὴ πρόβαινε.

Ἐκείνος δέ, τὴν συνήθη πάλιν ἐπὶ τῇ φλοιᾷ ποιήσας μετάνοιαν, τὰς ἀργυραίας πύλας κεκλεισμένας οὔσας ἀνέωξε· καὶ εἰσελθὼν ἐν τῷ ναῷ, ξένον θέαμα ἐδέχετο ἐν ἑαυτῷ. Ἐκ γὰρ τῆς ὀροφῆς τοῦ ναοῦ λυχνία φωτεινὴ ἐπέλθοῦσα πρὸς τὴν κεφαλὴν τοῦ ἀνδρὸς, ἐφωταγώγει τὸ ἱερόν· ἀλλὰ καὶ τούτῳ προσευχομένῳ συνέπετο. Ὡς δὲ πρὸς αὐτὸ λοιπὸν τὸ Θυσιαστήριον ἔφθασε, κάκει προσκλίνας τὴν κεφαλὴν, ἠρέμα ἔξω πρὸς τὸν Διάκονον γίνεται, καὶ πάλιν αὐτομάτως πᾶσαι αἱ θύραι ἐκλείσθησαν. Τότε ἀγωνία καὶ δειλία τὸν Διάκονον ἔλαβε, μὴ τολμῶντα τῷ ἀνδρὶ πλησιάσαι τὸ σύνολον· εἶχε γὰρ, ὡς ἔλεγεν, ἀπὸ τῆς εὐχῆς ὡς Ἀγγέλου δεδοξασμένον τὸ πρόσωπον, ὡς λοιπὸν λογισμοῖς τὸν Διάκονον βάλλεσθαι, λέγοντα, μὴ Ἄγγελός ἐστιν ὁ φαινόμενος καὶ οὐκ ἄνθρωπος. Ἄλλ' οὐδὲ τοῦτο διέλαθε

τὸν φαινόμενον· φησὶ γὰρ πρὸς τὸν Διάκονον· Τί τοῖς λογισμοῖς δι' ἐμὲ πολιορκῆ καὶ ταράττη, ὦ ἄνθρωπε; Πίστευσον, ὅτι καὶ γὼ χοϊκὸς εἰμι ἄνθρωπος, καὶ ἐξ αἵματος καὶ σαρκὸς καὶ εὐαγοῦς οἴκου χαρτουλάριος τὸ ἐπάγγελμα, ἐκ τῶν ἐκεῖσε προσόδων τὰ πρὸς ζῶν ποριζόμενος· ἀλλ' ἢ πάντα καλῶς διεξάγουσα πρόνοια, δι' εὐτελῶν πολλάκις μεγάλα εἴωθε διεξάγειν τεράστια· ὅμως, ἀδελφέ, πρὸς τὸ προκείμενον ἀπίωμεν.

Καὶ ἄμφω πρὸς τὸν φόρον εὐθυδρομήσαντες, τὸν ναὸν ἐκεῖσε τῆς Θεοτόκου κατέλαβον· καὶ πρὸς τὰς κεκλεισμένας πύλας ἤδη γενόμενοι τοῦ ναοῦ, διὰ προσευχῆς πάλιν κάκεινας ἀνέωξε. Καὶ πρὸς αὐτὸ γενόμενος τὸ Θυσιαστήριον, τὴν εὐχὴν ἐπετέλει κατὰ τὸ σύνηθες· καὶ τὸν Διάκονον, ἔξω ἐστῶτα, καταλαβόντος, μετ' ἐκπλήξεως τό, Κύριε ἐλέησον, λέγοντα, αἱ πύλαι μόναι ἄφνω πάλιν ἐκλείσθησαν.

Εἶτα πάλιν τὸν ἐν Βλαχέρναις τῆς Θεοτόκου καταλαμβάνει ναόν. Ἔλεγε δὲ ὁ Διάκονος, ὅτι οὕτως ἡμᾶς ὑπελάμβανον ἐν τοῖς ναοῖς τὴν πορείαν ποιεῖσθαι, ὡς μηδὲ πτησιν ὀρνέου τῆ ἡμῶν ὀξύτητι παραβάλλεσθαι. Καὶ δὴ πρὸς τὰς πύλας τῆς Θεοτόκου γενόμενοι αὐτομάτως καὶ αὐταὶ τῷ ἀνδρὶ προσανεώχθησαν· καὶ τὴν εὐχὴν κάκεισε ποιησάμενος, δάκρυσι καταβρέχων τὰς παρειάς, τῆς ἁγίας Σοροῦ τὰς πύλας κατέλαβε· καὶ ἐν αὐταῖς τὸν Διάκονον ἐπιστήσας βλέπειν τρανῶς, τῶν εἰσερχομένων παρηγγυᾶτο τὴν κατανόησιν. Καὶ δὴ πρὸς τὴν φλοιὰν τὴν ἐξ ἔθους εὐχὴν ποιησαμένῳ, αἱ τῶν πυλῶν ἐπάρσεις αὐτῷ τὴν εἴσοδον παρεχώρησαν· καὶ πρὸς τοῦ ναοῦ γενόμενος τὸ μεσαίτατον, τὰ γόνατα τῷ ἐδάφει ἐπερείσας, ἀνενδότης ἐν αὐτῷ ἐποίει τὴν δέησιν.

Ὡς δὲ μετὰ ταῦτα ὅρκους ἡμῖν ἐπιστώσατο ὁ Διάκονος, διεβεβαίου ὅτι, ὡς πρὸς τὴν βαθμίδα τῆς πύλης, ἐν ἣ ἰστάμην θαμβούμενος, ὀφθαλμοφανῶς εἶδον ὡσεὶ Διάκονόν τινα, ἐκ τοῦ Θυσιαστηρίου ἐξερχόμενον καὶ ἐν τῇ χειρὶ κατέχοντα θυμιατήριον καὶ θυμιῶντα τὸ ἱερὸν Ἄγίασμα. Μετὰ δὲ μικρᾶς τινος ὥρας διάστημα, ὡς κληρικούς τινας εἶδον εἰσερχομένους, ἱερέων στολὴν περικειμένους λευκοφανῆ· καὶ πάλιν ἱερέων ἄλλο σύστημα φωτεινόν, πορφυροῦν ποδήρη περικειμένους εἰσέρχεσθαι, καὶ τούτους ἀμφοτέρους χορείαν ἐγείραντας, ἐπάδειν μέλος μάλα τερπνὸν καὶ ἐξάισιον, ὡς μηδὲν ἕτερον καταλαβεῖν τὸν Διάκονον δύνασθαι, εἰμὴ μόνον τό, Ἀλληλουῖα. Καὶ μετὰ τὸ τὴν εὐχὴν τελέσαι τὸν χαρτουλάριον, ἐξελθεῖν καὶ εἰπεῖν πρὸς τὸν Διάκονον· Ἀδελφέ, ἔνδον τοῦ ναοῦ ἀκωλύτως γενόμενος, πρὸς τοὺς τὴν ἀριστερὰν χορείαν ἐπέχοντας ἱερεῖς στόχασαι, εἰ δύναιο κατανοῆσαι τὸν μεθ' οὗ τῆ μνησικακία ἀδιάλλακτος ἔμεινας.

Τότε εἰσελθὼν ὑπότρομος ὁ Διάκονος, σπουδῆ πρὸς τὸν τοῦ Θεοῦ ἄνθρωπον ἔξεισιν εἰρηκῶς, μὴ δύνασθαι πρὸς τοὺς ἐκεῖσε τὸν ἐπ' ἔχθρα τὸν βίον καταλύσαντα ἰδεῖν Ἱερέα. Εἶτα πάλιν πρὸς αὐτὸν ὁ ἀνθρωπόμορφος ἄγγελος, Εἰσελθὼν, κατάθεε καὶ τὴν χορείαν τὴν δε τὴν δεξιάν, εἶρηκε. Καὶ δὴ πρὸς αὐτὴν γενόμενος ὁ Διάκονος, καθαρῶς ἐστῶτα ἐν αὐτῇ γνωρίσαι τὸν ζητούμενον ἔφασκε. Καὶ πρὸς αὐτὸν ὁ μακάριος· Εἰ τοῦτον ἀκριβῶς κατενόησας, εἶπε πορευθεὶς τάδε· Νικήτας ὁ χαρτουλάριος, ἔξω ἐστῶς, ἐλθεῖν σε προσφωνεῖ. Καὶ πορευθεὶς ὁ Διάκονος, κατὰ τὴν διαταγὴν, τὸν ἱερέα ἐκ τῆς δεξιᾶς πρὸς τὸν τοῦ Θεοῦ ἄνθρωπον συνεξάγει χορείας, ὧ καὶ πρᾶεῖα ἔλεξε τῆ φωνῆ· Κύριε Πρεσβύτερε, διαλλάγηθι τῷ ἀδελφῷ, διὰ τὸ ἀμφοτέρους ἐν τῇ σῆ ἄθροα μεταβολῆ ἀσυμφώνους μείναι τῷ σφάλματι.

Τότε γόνυ ἀμφοτέροι κλίναντες, ἐν ἀπλῷ φιλήματι τὴν ἔχθραν διέλυσαν· καὶ ὁ μὲν Ἱερεὺς τὸν ναὸν εἰσέδου καὶ τὴν αὐτοῦ χορείαν κατέλαβεν· ὁ δὲ τοῦ

Θεοῦ ἄνθρωπος ἔλαβε τὸν Διάκονον καὶ τῇ φλοιᾷ τοῦ ἱεροῦ ἀγιάσματος προσπεσόντος, αἱ πύλαι τούτου θεία δυνάμει ἐκλείσθησαν· καὶ μέρος τι τῆς ὁδοῦ διανύσαντες, ἄμφω ἔστησαν· καὶ ὁ τοῦ Θεοῦ ἄνθρωπος οὕτω πωρ ἔφη πρὸς τὸν Διάκονον· Ἀδελφέ, σῶζων σῶζου, καὶ τὴν σεαυτοῦ ψυχὴν περιοποιήσαι καὶ τῷ πρὸς τὴν ἐμὴν εὐτέλειαν Πατρί σε ἀποστείλαντι εἰπέ πορευθεῖς· Τῶν εὐχῶν σου ἡ καθαρότης καὶ ἡ πρὸς Θεὸν παρρησία, καὶ νεκρὸν πρὸς εἰρήνην ἐξαναστήσαι δύναται, ἡμῶν εἰς τοῦτο μηδὲν τὸ παράπαν συμβαλλομένων· καὶ τοῦτο εἰπὼν, ἐξ ὀφθαλμῶν τοῦ Διακόνου ἐγένετο.

Ἐκεῖνος δέ, προσκυνήσας τὸ ἔδαφος, ἐν ᾧ οἱ τοῦ θαυμαστοῦ ἴσαντο πόδες ἀνδρός, τὴν πρὸς τὸν γέροντα πορείαν ἐκπεπληγμένος ἤνυε, δοξάζων καὶ εὐλογῶν τὸν Θεόν· ὅτι αὐτῷ πρέπει δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος. Ἀμήν.

* * *

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῆς Ὑψώσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ

Ψάλλονται τῇ 1ῃ Αὐγούστου, ἀπὸ 6ης μέχρι 13ης Αὐγούστου καὶ ἀπὸ τῆς 24ης Αὐγούστου μέχρι τῆς 21ης Σεπτεμβρίου.

Ἦχος πλβ Γα ρ

ὠδὴ α'

Σ ταυ ρον χα ρα ξας Μω σης επ ευ θει ας ραβ δω
 την Ε ρυθ ραν δι ε τε με τω Ισ ρα ηλ πε ζευσαν
 τι την δε ε πι στρε πτι κως Φα ρα ω τοις αρ
 μα σικρο τη σας η νω σεν επ ευ ρος δι α γρα ψας
 τω α ητ τη τον οπ λον δι ο Χρι στω α σω μεν
 τω Θε ω η μων ο τι δε δο ξασται

ὠδὴ γ'

Ἦχος πλβ Νη

Ρ αβ δος εις τυ υ πον τε μυ στη ρι ου πα ρα λαμ

βα νε ε ται τω βλα στω γαρ προ κρι νει ει τον ι ε
ρε ε α τη στει ρευ ου ση δε πρωην εκ κλη σι
α νυν ε ξην θη η σε ξυ λον Σταυ ρου εις κρα τος και στε
ρε ω ω μα

ὠδὴ δ' Ἦχος Γα ρ

Ε ι σα κη η κο α Κυ ρι ε της οι κο νο μι ι
ας σα το μυ στη ρι ον κα τε νο η σα τα ερ γα σα
και ε δο ξα σα σα την θε ο τη τα

ὠδὴ ε' Ἦχος Νη

Ω τρισμα κα ρι ι ζον ξυ υ υ λον εν ω ε
τα α α θη Χρι ζος ο βα σι λε ε υς και Κυ ρι ος
δι ου πε πτω κεν ο ξυ λω α πα τη η σας το
εν σοι δε λε α σθεις Θε ω τω προ σπα γε εν τι σα ρ
κι τω πα ρε χο ον τι την ει ρην ην ταις ψυ χαις η
η μων

ὠδὴ 5'

N ο τι ου θη ρο ος εν σπλα α αγχοις πα
 λα μας Ι ω νας σταυ ρο ει δως δι εκ πε τα α
 σας το σω τη ρι ον πα α θος προ δι ε τυ υ
 πσ σα φως ο ο θεν τρι η με ρος εκ δυς την υ
 περ κο σμι ον Α να ζα σιν υ πε ζω γρα φη η σεν
 τσ σα ρ κι προ σπα γεν τος Χρι στσ υ υ τσ Θε ου και
 τρι η με ρω ε γε ε ε ρ σει τον κο ο σμον φω τι
 σα αντος

ὠδὴ 6'

E εκ νο ον προ στα γμα τυ ραν νσ δυ σε
 βς λα ρς ε κλο νη σε πνε ον α πει λης και δυσ φη
 μι ι α ασ θε ο στυ γς ο μω στρεις Παι δας υκ ε
 δει μα τω ω ω σε θυ μο ος θη ρι ω δης ου πυ ρ
 βρο μι ον αλ λα ντη χεν τι δρο σο βο λω Πνε υμα α
 τι πυ ρι συ νον τες ε ψα α αλ λον ο υ πε ρ
 υ μνη τος των πα τε ρων και η μων Θε ος ευ

λο γη τος ει

ὠδὴ η'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ευ λο γει ει τε Παι αι αι δεσ της Τρι α
δος ι σα ριθμοι δη μι ξο γον Πα τε ρα Θε ον
μνει ει τε τον συ γκα τα βαν τα Λο ο ο γον και
το πυρ εις δρο ο σον με τα α ποι η σαν τα και υ
περ υ ψα τε το πα α σι ζω ην πα ρε ε χον
Πνε ευ μα πα να γι ον εις τας αι ω ω ω να α α
ας

Ὁ διάκονος: Τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται.

Ἐκ τῶν Κανόνων τῆς ἑορτῆς.

ὠδὴ θ'. Ὁ Εἰρμὸς.

Ἦχος Πα

Ητον προ η λι ου φω στη ρα τον Θε ον ε
ξα α να τειλαντα σω μα τι κως η μιν ε πι δη μη σαν
τα εκ λα γο ο νων παρ θε νι κων α φρα στως σω ω

μα τωσασα ευ λογημενη πα να γνε σε ε Θε ο το κε

με γα λυ νομεν (Δις)

Υπερ α γι α Θε ο το ο κε σω σον η μας

Ο τοις α πει θου ου σι λα οις εξ α κρο

το μου βλυ σασνα μα τα τοις ευ πει θου σιν ε θνε σι χα

ρι ζεται εκ λα γο ο νων στει ρω τι κων καρ πον εις

ευ φρο συ υ νην η μιν σε Θε ο μη τορ α χραν τε

η ην ε πα ξι ως με γα λυ νομεν

Υπερ α γι α Θε ο το ο κε σω σον η μας

Την της α πο το μου αρ χαι ας α ναι ρε τιν α α

πο φα σε ως και της Προ μη το ρος την ε πα νορ θω σιν

την του γε ενους της προς Θε ον αι τι αν οι οι κει

ω σε ως την προς τον Κτι στην γε φυ ραν σε ε Θε ο το κε

με γα λυ νομεν

Εἰρμός ἄλλος.

Ἦχος πλ' Νη ρ

Α λ λ ο τ ρ ι ι ο ν τ ω ν μ η τ ε ε ρ ω ν η π α ρ θ ε ν ι α
και ξ ε ν ο ν τ α ι ς π α ρ θ ε ε ν ο ι ς η π α ι δ ο π ο ι ι ι α
ε π ι σ ο ι θ ε ο τ ο ο κ ε α μ φ ο τ ε ρ α ω κ ο ν ο
μ η η θ η Δ ι ο σε πα σ α ι α ι φ υ λ α ι τ η η ς γ η ς α πα υ σ τ ω ς
μα κα ρ ι ζ ο ο μ εν

Υ π ε ρ α γ ι α θ ε ο τ ο ο κ ε σ ω σ ο ν η μ α ς

Ε πα ξ ι ι ο ν θ ε ο μ η η τ ο ρ τ η ς σ η ς α γ ν ε ι α ς
τον τ ο κ ο ν ε κ λ η ρ ω ω σ ω δι ε πα γ γ ε λ ι ι α ς
τη πο τε γ α ρ α κα α ρ π ω θ ε ο β λ α σ τ ο ς κ α ρ π ο ς
ε δ ο ο θ η ς δι ο σε πα σ α ι α ι φ υ λ α ι τ η η ς γ η ς α
πα υ σ τ ω ς μα κα ρ ι ζ ο ο μ εν

Υ π ε ρ α γ ι α θ ε ο τ ο ο κ ε σ ω σ ο ν η μ α ς

Π ε π λ η ρ ω ω τ α ι τ ο υ β ο ω ω ν τ ο ς η π ρ ο φ η τ ε ι α
φ η σ ι γ α ρ Α ν α σ τ η η σ ω σ κ η ν η ν τ η ν πε π τ ω κ υ ι υ ι α ν

του ι ε ρου Δαυιδ εν σοι Α χραντε προ τυ πω θει
εισαν δι ης ο συμπαστων αν θρωπων χουσεις σω μα α
νε πλα α α σθη Θε ω

Υπερ α γι α Θε ο το ο κε σω σον η μας

Τα σπαργα α να προ σκυ νου ου μεν σου Θε ο το κε

δο ξα ζο μεν τον δο ον τα καρ πον τη πρω ην στει ει ρα

και α νοι ξαν τα μη η τραντην α γονον εκ πα ρα

δο ο ξου ποι ει γαρ παν τα ο σα βου λε ε ται Θε ος ων

παντε ξου σι ι ος

Υπερ α γι α Θε ο το ο κε σω σον η μας

Εβλαστη η σας νυμ φο το ο κε Αν να θε ο φρον

εκ μη τρας παρ ελ πι ι δα και εξ ε πα γγε λι ι

ας παρ θε νο φυ τον α ανθος θε ο βλαστονα γνει

ας κα αλ λος δι ο σε παντες μα κα ρι ζο ο μεν ως

ρι ζαν της ζω ης η ημων

Δο ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω

Πνευμα τι ^v_{δλ}

A λλοτρι ιον τοις α νο ομοις ε στι δο ξα ζειν

^Δ_{δλ} την α ναρχον Τρι α α δα Πα τε ρα και Υι ο ον τε ^v_{δλ}

και το Α γι ον Πνε ευ μα την α κτι στον παγ κρα

το ρι ι αν ^Δ_{δλ} δι ης ο συμ πας κο σμος η δρα α σται τω

νευμα τι τς κρα α α τς αυ της ^β_{γλ} ^v_{δλ}

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας τω ν αι ω

νων Α μην ^v_{δλ}

E χω ρη η σας εν γα στρι ι σου Πα ρ θε νο μη το ρ

^Δ_{δλ} τον ε να της Τρι α α δος Χρι στον τον Βα σι λε ε α ^v_{δλ}

ον υ μνει πα σα κτι ι σις και τρε μου σιν οι α νω

θη ο νοι ^Δ_{δλ} αυ τον δυ σω πει παν σε βα σμι ι ε σω θη ναι

τας ψυ χας η ημων ^v_{δλ}

Και ἡ Καταβασία.
ὠδὴ θ'

M υ στι κος ει Θε ο το κε ε πα ρα δει σος ^v_{δλ}

α γε ω ρ γη τω σ βα στη σα σα Χρι στον ^Δ_{δλ} υ φ ου

 το τζαυ ρα ζω η φο ο ρον εν γη πε φυ τζ ρο γη

 ται δε ενδ ρον δι ου νυν υ ψα με ε νδ προ σκυ

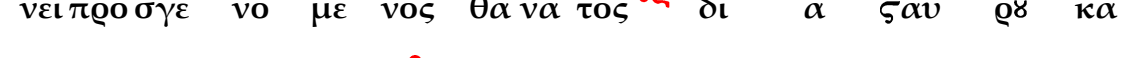
 νδ ρν τεζαυ τον σε με γα λυ νο ο μεν

O

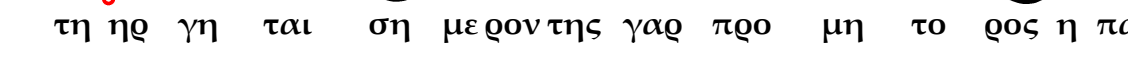
 δι α βρω σε ω ως τζ ξυ υ υ λδ τω γε

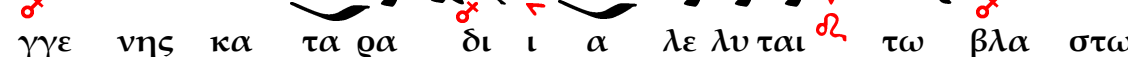
 νει προ σγε νο με νος θα να τος δι α ζαυ ρα κα

 τη ηρ γη ται ση με ρον της γαρ προ μη το ρος η πα

 γγε νης κα τα ρα δι ι α λε λυ ται τω βλα στω

 της α γνη ης Θε ο μη το ρος ην πα σαι αι Δυ

 να α μεις των ου ρα νων με γα λυ νδ σι ι ι ι

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε. Ἦχος Δι-Θι

A

 γα λλον ται αι τα πε ε ρα τα της οι κου με

 ε νης ση η με ρον εν τη γεν νη σει ει σου Κο ο ο

 ρη Θε ο κυ η το ορ Μα ρι ι α και α πει ρο

 γα α με νυ υμ φη εν η και τω ν φυ σα αν των σε το

λυπηροον διεελευσας της ατεκνιιας
οονειδος και της Προμητοορος Ευας την εν
τω τι κτεινκατα αρα αν

Ἔτερον ὄμοιον.

A δαμναακαινιισθητικαι Ευαμεε
γαλυυνθητι Προφηταισυν Ααποστοοολοις
χορευσατε και αι Δικαιαι οισ κοινη χαρα εν
τω κοοσμω Αγ γελων τε και αι ανθρωωπων εκ
των Δικαιαιωνσηημερον Ιωακειμ
και της Ααννης γενναται η Θεεοτοο
κος

Εἰς τοὺς Αἶνους.

Ἦχος Παφ

Πασαπνοηαινεσαατωτοον Κυυυ
ριιιον αινειτε τον Κυριον εκτωω
ων ουραων αινειτε ααυτοοον εντοι οισ
υψιιιστοις Σοι πρεεπει υυμνος

τω ω ω ω Θε ε ε ε ω

A ι νει τε αυ τον πα α αντες οι Α αγ γε ε

λοι οι οι α αυ του αι νει ει ει τε α αυ τον

πασαι αι δυ να α α μεις α αυ του ου Σοι προε ε ε

πει υ υ μνος τω ω ω Θε ε ε ε ω

A ι νει τε αυ τον η λι ος και σε λη νη αι

νει τε αυ τον παν τα τα α ζρα και το φω ως

A ι νει τε αυ τον οι ου ρα νοι των ου ρα νων και

το υ δωρο το υ πε ρα νω των ου ρα νων αι νε σα

τωσαντο ο νομα Κυ ρι ου

O τι αυ τος ει πε και ε γε νη θη σαν αυ

τος ε νε τει λα το και ε κτι σθησαν

E στησεν αυ τα εις τον αι ω να και εις τον αι

ω να ται ω νος προ οσ ταγμα ε θε το και ου

πα ρε λευ συται

A ι νει τε τον Κυ ρι ον εκ της γης δρα κοντες και

πασαι αβυσσοι

Πυρ χαλαζαχιων κρυσταλλος πνευμα καιται

γιδος τα ποιουντα τον λογον αυτου

Τα ορη και παντες οι βουνοι ξυλα καρπο

φο ο ορα και πασαι κεδροι

Ταθηρια και παντα τα κτηνη ερπετα

και πετεινα πτερωτα

Βασιλεις της γης και παντες λαοι αρχον

τες και παντες κριται γης

Νεανισκοι και παρθενοι προσβυτεροι μετα

νεωτερων αινεσασαντο ονομα

Κυριου οτι υψωθητο ο ονομα αυ

του μοι

Ηεξομολογησιν αυτα επι γης και ου

ραν και υψωσει κερας λαου αυτου

Υμνος πασι τοις οσι ος αυτου τοις υιοις

Ἰσραηλ λαω εγγιζοντι αυτω ω

Ασατετω Κυριω ασμα και νον η αι

νεσις αυτου εν εκκλησιια οσιων

Ευφρανθητω Ἰσραη η ηλεπιτω ποιησαν

τι αυτον και οι υιοι Σιων αγαλλι ασθω

σαν επιτω βασιλει αυτων

Αι νεσατωσαν το ονομα αυτου ου εν

χορω εν τυμπα ανω και ψαλτηρι ιωψαλατω

σαν αυτω ω

Οτι ευδοκει Κυριος εντω λαω αυτου

και υψωσω σειπρα εις ενσωτηρια

Καυχησονται οσοι ενδοξη και αγαλλι

ασονται επιτων κοιτων αυτων

Αι υψωσεις θεου εντω λαω ρυγγι αυτων

και ρομφαιαι διστομοι ενταις χερσιν αυτων

Του ποιησαι εκδικησιν εντοις εθνεσιν ε

λεγ μς εντοις λα οισ π ₉

T ου δη ησαι τς βα σι λεις αυ των εν πε δαις Δ ₂ και

τς εν δο ξς αυ των εν χει ρο πε δαιςι δη ραι αις π ₉

T ου ποι ησαι εν αυ τοις κρι μα εγγ ραπ τον Δ ₂ δο

ξα αυ τη ε σται πα σι τοις ο σι ι οις αυ τς π ₉

A ι νει τε τον θε ον εν τοις α γι οις αυ του Δ ₂

αι νει τε αυ τον εν στε ρε ω μα τι Δ ₂ της δυ να με ως

αυ τς π ₉

Προσόμοια ἀργά.

ᾠ τοῦ παραδόξου θαύματος . Ἦχος $\frac{4}{9}$ Πα ρ

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε

αὐτὸν Δ ₂ κα τα το χ πλη θος της με γα λω συ υ νης α

αυ του Δ ₂

Ω τς πα ρα δο ο ξς θαυ μα α τος η πη

γη η η τη ης ζω ης ε ε εκ τη ης στει ει ρα ας

τι ι ι κτε ε ε ται αι π ₉ η χα α α ρις κα αρ πο

γο ο νει ει ν λα α μπ ρως α α πα α αρ χε ε ε ται αι

ευ φραι αι νϛ Ι ι ω α α κειμ της Θε ε ο
 το ο κου γεν νη η η η τωρ γε ε νο ο ο με
 ε ε νο ος ουκ ε ε σιν ααλ λος ω ως συ των γη η
 γε νω ων γεν νη το ο ο ο ρω ων θε ε ο ο ο
 λη η πτε ε η γαρ θε ο δο χο ος Κο ο ο ο
 ο ο ρη η η η τϛ ϛ Θε ε ου ου το ο σκη η η
 νω ω ω μα α το πα να α γι ο ον ο ο
 ο ρος δια σου η μιν δε ε δω ω ω ω ρη
 η η η ται

Στίχ. β'. Αινείτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος·

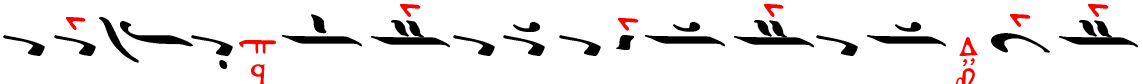

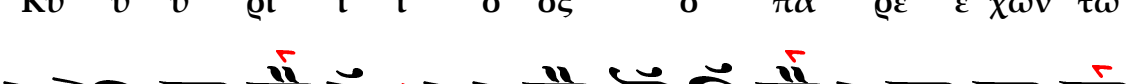
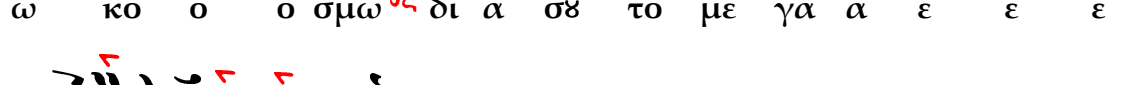
αι νει τε αυ
 τον εν ψαλτη ρι ι ι ω και κι θα α α ρα
Ω τϛ πα ρα δο ο ξϛ θαν μα α τος η πη
 γη η η τη ης ζω ης ε ε εκ τη ης στει ει ρα ας
 τι ι ι κτε ε ε ται αι η χα α α ρις κααρ πο
 γο ο νει ει ν λα α μπρω ϛ α α πα α αρ χε ε ε ται αι

ευ φραι αι νϛ Ι ι ω α α κειμ της Θε ε ο
 το ο κου γεν νη η η η τωρ γε ε νο ο ο με
 ε ε νο ος ουκ ε ε ςιν ααλ λος ω ως συ των γη η
 γε νω ων γεν νη το ο ο ο ρω ων θε ε ο ο ο
 λη η πτε ε η γαρ θε ο δο χο ος Κο ο ο ο
 ο ο ρη η η η τϛ ϛ Θε ε ου ου το ο σκη η η
 νω ω ω μα α το πα να α γι ο ον ο ο
 ο ρος δια σου η μιν δε ε δω ω ω ω ρη
 η η η ται

Στίχ. γ'. Αινεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· αἰνεῖτε αὐτὸν

εν χορδαις και αι ορ γα α α νω

Ω τϛ πα ρα δο ο ξϛ θαν μα α τος ο εκ
 στει ει ει ρα ας κα αρ πος α α α να α λα αμ
 ψα ας νε ε ευ μα α α τι ι του πα α αν των
 δη η μι ϛ ϛρ γϛ ϛ και αι παν το ο κρα α α το

 ο ο ρο ος ^π9 ευ το ο νωσ τη ην κο σμι ι κην ^Δ2 των α

 α γα θω ων δι α λε ε ε ε λυ κε ε στει

 ει ει ρω ω ω σι ιν ^π9 Μη τε ε ρε σσυν τη Μη η τρι ^Δ2

 της Θε ε ο το ο κχ χο ρε ε ε ευ σα α τε ε

 κρα α α ζς ς σαι αι ^π9 Κε χα ρι τω με νη η χαι

 αι αι αι αι αι ρε ε ε ε με ε τα α σου ου ο ο

 Κυ υ υ ρι ι ι ο ος ^π9 ο πα ρε ε χων τω

 ω κο ο ο σμω ^Δ2 δι α σς το με γα α ε ε ε

 ε ε λε ε ε ε ος ^π9

Στίχ. 8. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· ^Δ2 αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν

κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. ^Δ2 ^χ πα σα πνο η αι νε σα α

 τω ω τον Κυ ρι ι ον ^Δ2

 Σ τη λη σω φρο συ υ νης εμ ψυ υ χος και λαμ προ

 ο ον δο ο χει ον α α α πο ο στι ιλ βο ον χα

 α α ρι ι ι τι ι ^π9 η Α α αν να η η ευ κλε

 ε η ης φα α νει σα α τε ε ε το ο ο κε ε π 9

 την προ ο βο λουν α λη η θως Δ 2 της πα αρ θε νι ι

 ας το θει ει ει ει ον α α πα α αν θι ι ι σμα

 α π 9 την πα α σαις πα αρ θε νι ι καις Δ 2 και πα αρ θε

 νι ι ας πο θς ς ς ς σαι αις το ο χα α α ρι ι

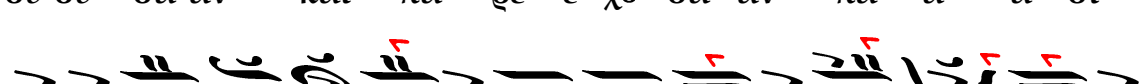
 σμα α π 9 το της παρ θε νι α ας κα α α α α α λ

 λο ο ο ος ε εμ φα α νω ως βρα α βε ε ευ ου

 ου ου σα αν π 9 και πα ρε ε χς σα αν πα α α σι Δ 2

 τοις πι ς οις το με γα α ε ε ε ε ε λε ε ε ε

 ος π 9

Προσόμοια σύντομα.

Στίχ. α'. Αινεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Ω του πα ρα δο ξου θαν μα τος Δ 2 η πη γη η της

 ζω ης εκ της στειρας τι κτεται π 9 η χα ρις καρπο γο νειν

 λαμ πρως α πα αρ χε ε ται π 9 Ευ φραι νου Ι ω α

κειμ^Δ της Θεο το κουγεννη η τωρ γε νο μενος^π ουκ
 ε στιναλλος ως συ^Δ των γη γε νων γεννη το ο ρωνθε
 ο ληπτε^π η γαρ θε ο δο χος Κο ο ο ρη του Θε ου
 το σκηνωμα^π το πα να γι ον ο ο ρος^Δ δι α σου
 η μιν δε δω ω ρη η ται^π

Στίχ. β'. Αινείτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν
 ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

^Δ

Ω του πα ρα δο ξου θαυ μα τος^Δ η πη γη η της
 ζω ης εκ της στειρας τι κτεται^π η χα ρις καρπο γο νειν
 λαμ πρως α πα αρ χε ε ται^π Ευ φραι νου Ι ω α
 κειμ^Δ της Θεο το κουγεννη η τωρ γε νο μενος^π ουκ
 ε στιναλλος ως συ^Δ των γη γε νων γεννη το ο ρωνθε
 ο ληπτε^π η γαρ θε ο δο χος Κο ο ο ρη του Θε ου
 το σκηνωμα^π το πα να γι ον ο ο ρος^Δ δι α σου
 η μιν δε δω ω ρη η ται^π

Στίχ. γ'. Αινείτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν

χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ.

Δ
δ

Ω του πα ρα δο ξου θαν μα τος ο εκ στει ει ρας
καρ πος α να λαμψας νευ μα τι του παντων Δη μι ουρ γου και
παν το κρα α το ο ρος ευ το νως την κο σμι κην των
α γα θων δι α λε ε λυ κε στει ρω σιν Μη τε ρες συν
τη Μη τρι της Θε ο το κου χο ρε ευ σα τε κρα ζουσαι
Κε χα ρι τω με νη χαι αι αι ρε με τα σου ο Κυ ρι
ος ο πα ρε χων τω κο ο σμω δι α σου το με
γα ε ε λε ε ος

Στίχ. δ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν
κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

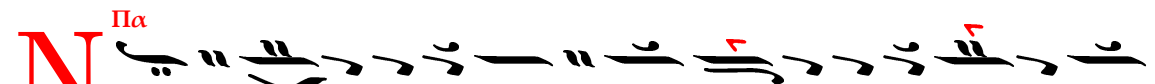

Δ
δ

Σ τη λη σω φρο συ νης εμ ψυ χος και λαμ προν δο χει ει
ον α πο στιλ βον χα ρι τι η Αν να η ευ κλε ης φα νει
σα τε ε το ο κε την προ βο λον α λη θως της
παρ θε νι ασ το θει ει ον α παν θισμα την πασαις παρ
θε νι και και παρ θε νι ασ πο θου ουσαις το χα ρι σμα

 το της παρ θε νι ας κα α αλ λος εμ φα νως βρα βευ ου

 σαν και πα ρε χου σαν πα α σι τοις πι στοις το με

 γα ε ε λε ε ος

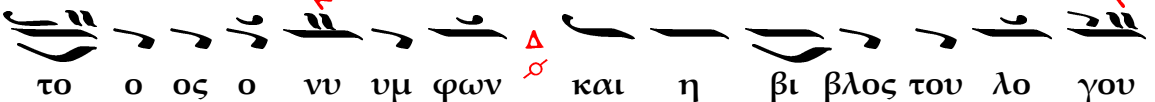

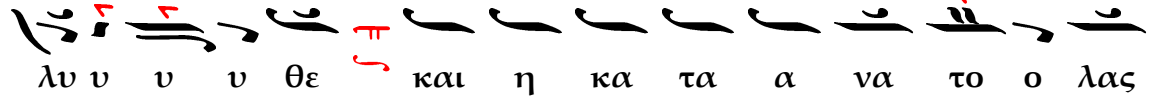
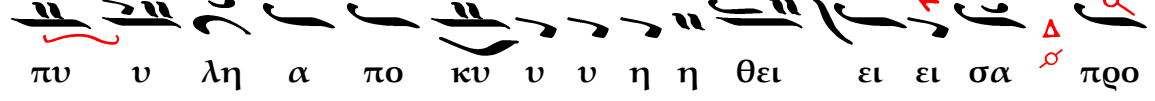

Μέλος Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Πά

N^{Πα} ε ε δο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω

 και Α γι ι ω Πνε ευ μα α α τι

K^{Πα} αι αι νυ υ υν και α α ει και εις τους αι αι ω ω

^{Πα} ω νάστων αι ω ω νων α α α μην

A^{Πα} υ τη η η με ρα α α Κυ υ ρι ι ου α γαλ

 λι α α α σθε λα α α α οι ι δου γαρ του φω

 το ο ος ο νυ υμ φων και η βι βλος του λο γου

 ου της ζω ω ης εκ γα στρο ος προ ο ο ε λη η

 λυ υ υ υ θε και η κα τα α να το ο λας

 πυ υ λη α πο κυ υ υ η η θει ει ει σα προ

 σμε νει ει ει την ει ει ει ει σο ο ο ο δον του Ι

ε ε ρε ε ως του ου με γα α α α λου μο ο νη
και αι μο ο ο νον ει σα γου ου σα α Χρι ι στον εις
την οι οι οικου ου με ε νην προς σω τη ρι ι αν
τω ων ψυ χω ω ων η η η η μων

Δοξολογία Μανουήλ Πρωτοφάλτου.

Δο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως δο ξα εν υ
ψι ι στοις Θε ω και ε πι γης ει ρη η νη εν αν
θρω ποις ευ δο κι α

Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε προ σκυ νου
μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι δι α
την με γα α λην σου δο ξαν

Κυ υ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε
Πα τερ παν το κρα τος Κυ ρι ε Υι ε μονο γε νες Ι
η σου Χρι στε ε και Α γι ον Πνευ μα

Κυ υ ρι ε ο Θε ος ο αμ νος του Θε ου ο
Υι ο ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μα τι ι αν

του κοσμου ελεησον ημας ο αι αιρωντας αμα
ρτι ι ας του κοσμου

Προσδεξαιτην δεησιν ημων οκαθημενος εκ
δεξιων του Πατρος και ελεησον ημας

Οτι συ ει μονος Αγιος συ ει μονος Κυ
ριος Ιησους Χριστος εις δοξααν Θεου Πατρος α
μηην

Καθεκαστηνημεραν ευλογησωσε και αι
νεσωτο ονομα σου εις τον αιωνα και εις τον
αιωνα του αιωνος

Καταξιωσησον Κυριε εν τη ημερα τα αυ
τη αναμαρτητους φυλαχθηναι ημας

Ευλογητος ει Κυριε ο Θεος των Πα
τε ερων ημων και αι νε τον και δεδοξαμε ε
νον το ονομα σου εις τους αιωνας αμηην

Γεενοιτο Κυριε το ελεος σου εφ ημας κα

θα περηλ πι σα μεν ε πι σε ε

Ε^{Πα}υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ε δι δα ξο ον με τα

δι και ω μα τασου

Κ^{Πα}υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη η θης η μιν εν

γε νε α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ε ε λε η

σο ον με ι α σαι την ψυ χη ην μου ο τι η μα ρτον

σοι

Κ^{Πα}υ ρι ε προς σε κα τε φυ γον δι δα ξο ον με του

ποι ειν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ο Θε ος

μου

Ο^{Πα}τι πα ρα σοιπη γη ζω ης εν τω φω τι σου ο

ψο με θα φω ως

Π^{Πα}α ρα τει νον το ε λε ο ος σου ου τοις γι νω σκου

σι σε

Αγι ος ο Θε ος Α α γι ος Ι σχυ ρος Α γι

ος α θα νατος ε λε η σον η μα ας

Δ^{Πα} ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνε

υματι

Κ^{Πα} αι νυ υ υν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μη ην

Α^{Πα} γι ος α θα νατος ε λε η σον η μα ας

Ἀσματικόν. ^Π ^Χ

Α^{Πα} α α α γι ος ο Θε ε ε ος Α α α α

γι ι ι ο ος Ι σχυ υ υ ρο ος Α γι ο

ος Α θα α α α να α α α τος ε ε λε

ε ε η η η σο ον η η μα α α α ας

Ἦχος ^Δ ^Θ

Η γεν νη σις σου Θε ο το κε χα ραν ε μη νυ σε

πα ση τη οι κου με νη εκ σου γαρ α νε τει λεν

ο η λι ος της δι και ο συ νης Χρι στος ο Θε ος η

μων και λυ σασ την κα τα ραν ε δω κε την ευ λο γι

ι ι αν και κα τα ρη γη σασ τον θα να τον ε δω

ρη σα το η μιν ζω ην την αι ω νι ι ο ο ον ^Δ

* * * * *

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ

Τὰ ἕξαπλά.

ᾠχος πλ^ν Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον ^ν_{δλ}

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^θ_{γλ}

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^Δ_ν

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^Δ_{δλ}

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον ^θ_{γλ}

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον ^ν_{δλ}

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

ᾠχος πλ^ν Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^ν_{δλ}

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον ^θ_{γλ}

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον ^Δ_ν

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον ^{Πα}_{νδλ}

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον ^{Νη ρ}_{θγλ}

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πδ' Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Εἰς τὸ Γενέσιον τῆς Θεοτόκου. Ἀντίφωνα. Ἦχος Δι - θ

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'. (Ἐκλογή).

Στίχ. α'. Μνήσθητι, Κύριε, τοῦ Δαβιδ καὶ πάσης τῆς πραότητος αὐτοῦ. (ρλα' 1)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτοκου Σωτεεεε

σωσον η μας

Στίχ. β'. Ἴδου ἤκούσαμεν αὐτὴν ἐν Ἐφραθα, εὔρομεν αὐτὴν ἐν τοῖς πεδίοις τοῦ δρυμοῦ. (ρλα' 6)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτοκου Σωτεεεε

σωσον η μας

Στίχ. γ'. Δεδοξαμένα ἐλάληθη περὶ σοῦ, ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ. (ποστ' 3)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. δ'. Ὁ Θεὸς ἐν μέσῳ αὐτῆς καὶ οὐ σαλευθήσεται· βοηθήσει αὐτῇ ὁ Θεὸς τὸ πρὸς πρωΐ. (μέ' 6)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το ο κου Σω τερ σω
σον η μα α ας

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ρλα' (131).

Στίχ. α'. Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαβὶδ ἀλήθειαν καὶ οὐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτήν. (ρλα' 11)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν Α
γι ι οι οἰς θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λθ ς ι
α

Στίχ. β'. Ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας σου θήσομαι ἐπὶ τοῦ θρόνου σου. (ρλα' 11)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν Α
γι ι οι οἰς θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λθ ς ι

α

Στίχ. γ'. Ἐκεῖ ἐξανατελῶ κέρασ τῷ Δαβίδ, ἠτοίμασα λύχνον τῷ
χριστῷ μου. (ρλα΄ 17)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν Α

γι ι οι οισ θαν μα στος ψαλλον ταςσοι αλ λη λϛ ϛ ι

α

Στίχ. δ'. Ὅτι ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών, ἠρετίσατο αὐτὴν εἰς
κατοικίαν ἑαυτῷ. (ρλα΄ 13)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν Α

γι ι οι οισ θαν μα στος ψαλλον ταςσοι αλ λη λϛ ϛ ι

α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει καιεις τς αι ω ναςτων αι ω

νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τς Θε ου α

θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος δι

α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρκω θη ναι

εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει παρ

θε ν8 Μα ρι ι ας α τρε πτω σε ναν θρω πη σας
 σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω θα να
 τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι α
 α α δος συν δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι και
 τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α ας

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος δ'. (Ἐκλογή).

Ἦχος Δι-Θ

Στίχ. α'. Αὕτη ἡ κατάπαυσίς μου εἰς αἰῶνα αἰῶνος, ὧδε κατοικήσω, ὅτι ἤρετισάμην αὐτήν. (ρλα' 14)

Η γεν νη σις σου Θε ο το κε χα ραν ε μη νυ σε
 πα ση τη οι κου με νη εκ σου γαρ α νε τει λεν
 ο η λι ος της δι και ο συ νης Χρι στος ο Θε ος η
 μων και λυ σας την κα τα ραν ε δω κε την ευ λο γι
 ι ι αν και κα τα ρ γη σας τον θα να τον ε δω ρη
 σα το η μιν ζω ην την αι ω νι ον

Στίχ. β'. Τοῦ ποταμοῦ τὰ ὀρμήματα εὐφραίνουσι τὴν πόλιν τοῦ Θεοῦ· ἡγίασε τὸ σκήνωμα αὐτοῦ ὁ Ὑψιστος. (με' 5)

Η γεν νη σις σου Θε ο το κε χα ραν ε μη νυ σε
 πα ση τη οι κου με νη εκ σου γαρ α νε τει λεν

ο η λι ος της δι και ο συ νης Χρι στος ο Θε ος η
μων και λυ σαστην κα τα ραν ε δω κετην ευ λο γι
ι ι αν και κα ταρ γη σαστον θα να τον ε δω ρη
σα το η μιν ζω ην την αι ω νι ον

Στίχ. γ'. Ἅγιος ὁ ναός σου, θαυμαστός ἐν δικαιοσύνη. (ξδ' 5)

Η γεν νη σις σου Θε ο το κε χα ραν ε μη νυ σε
πα ση τη οι κου με νη εκ σου γαρ α νε τει λεν
ο η λι ος της δι και ο συ νης Χρι στος ο Θε ος η
μων και λυ σαστην κα τα ραν ε δω κετην ευ λο γι
ι ι αν και κα ταρ γη σαστον θα να τον ε δω ρη
σα το η μιν ζω ην την αι ω νι ο ο ον

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εισοδικόν. ᾠχος β'.

ᾠχος Δι-θ

ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε ε σω ω
μεν Χρι στω ω ω ω ω σω σον η μα ας Γι ε ε
Θε ου ο εν Α γι ι οι οις θαυ μα στο ο ο ο

ος

ὁ β' χορός:

ψαλλον τασσοι αλλη λθ 8 ι α

ᾠχος Δι-Θ

Η γεν νη σις σου Θε ο το κε χα ραν ε μη νυ σε

πα ση τη οι κου με νη εκ σου γαρ α νε τει λεν

ο η λι ος της δι και ο συ νης Χρι στος ο Θε ος η

μων και λυ σαστην κα τα ραν ε δω κε την ευ λο γι

ι ι αν και κα τα ρ γη σαστον θα να τον ε δω ρη

σα το η μιν ζω ην την αι ω νι ον

Κοντάκιον τοῦ Γενεσίου τῆς ὑπερ. Θεοτόκου.

(Ψάλλεται ἀπὸ κδ' Αὐγούστου ἕως ιβ' Σεπτεμβρίου πλὴν τῆς λα' Αὐγούστου καὶ τῆς α' καὶ ζ' Σεπτεμβρίου).

Αὐτόμελον.

ᾠχος Δι-Θ

Ι ω α κειμ και Αν να ο νει δι σμ α τε κνι

ας και Α δαμ και Ευ α εκ της φθο ρας τθ θα να

τθ η λευ θε ρω θησαν α χραντε εν τη α γι α

γε ννη η σει σθ αυ την ε ορ τα ζει και ο λα ο ος

σθ ε νο χης των πται σμα των λυ τρω θεις εν τω κρα

ζειν σοι ^Δ η στειρα τι κτειτην Θε ο το κον και τρο φον της
ζω ης η μω ω ων ^Δ

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος ^Δ Δι-θ

A Α α γι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος

α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α

α γι ι ος α θα α να τος ^{βλ} ε λε ε ε η σο ο

ον η μα ας ^Δ

Τό τρίτον.

A γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος ^Δ α α γι

ι ος α θα α να τος ^{βλ} ε λε ε ε η σο ο

ον η μα ας ^Δ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα

τι ^Δ

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας τω ναι ω

νων α μην ^Δ

A α γ ι ι ο ς α θ α α ν α τ ο ς ε λε ε ε η

σο ο ο ν η μα α ς

Δ Δ υ ν α α α μ ι ς Α γ ι ο ς ο Θε ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ς α γ ι ο ς

ι σ χ υ ρ ο ο ο ο ο ς α α α α α α α

α α α γ ι ι ι ο ς α θ α α ν α α α τ ο ο ο ο ς

ε λε ε η η σ ο ν η η μα α ς

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-θ.

A α α α γ ι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ο ς ο ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο

ο ς

A α α α α γ ι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ο ι ι ι ι ι ι σ χ υ υ ρ ο ο ο ο ο

ο ς

A α α α α α γ ι ι ι α α γ ι

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Τῆς ἑορτῆς. Πρὸς Φιλιπησίους (β' 5-11).

Προκείμενον καὶ Ἀλληλούϊα τῆς ἑορτῆς.

Ὁ ἀναγνώστης· Ὡδὴ τῆς Θεοτόκου. Προκείμενον ἤχος γ'.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

(Λουκ. α').

Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτηρί μου.

Στίχ. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Ἦ ὁ ψάλτης.

Ἦχος ἰβ' Γα ϕ

της δὲ λησαυτῆρι δου γαρ ἀποτῆ νυνμα κα
ρι ου σι με πασαιαι γε νε αι

Με γα λυ νει η ψυ χη η μ8 τον Κυ ρι ον
και η γαλ λι α σε το πνε ευ μα μ8 ε πι
τω Θε ω ω τω σω τη η ρι ι μ8

ΧΟ τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο δυ
να τος και α γι ον το ο νο μα αυ τῆ και το ε
λε ος αυ τῆ εις γε νε αν και γε νε αν τοις φο β8
με ε νοι σαυ τον

Με γα λυ νει η ψυ χη η μ8 τον Κυ ρι ον
και η γαλ λι α σε το πνε ευ μα μ8 ε πι
τω Θε ω ω τω σω τη ρι μ8 8 8

Ὁ διάκονος: Σοφία.

Πρὸς Φιλιππησίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Ἀδελφοί, τοῦτο φρονεῖσθω ἐν ὑμῖν ὁ καὶ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ὃς ἐν μορφῇ Θεοῦ ὑπάρχων οὐχ ἄρπαγμὸν ἠγάγατο τὸ εἶναι ἴσα Θεῷ, ἀλλ' ἑαυτὸν ἐκένωσε μορφὴν δούλου λαβών, ἐν ὁμοιώματι ἀνθρώπων γενόμενος, καὶ σχήματι εὔρεθεις ὡς ἄνθρωπος

ἐταπείνωσεν ἑαυτὸν γενόμενος ὑπήκοος μέχρι θανάτου, θανάτου δὲ σταυροῦ. Διὸ καὶ ὁ Θεὸς αὐτὸν ὑπερύψωσε καὶ ἐχαρίσατο αὐτῷ ὄνομα τὸ ὑπὲρ πᾶν ὄνομα, ἵνα ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ πᾶν γόνυ κάμψη ἐπουρανίων καὶ ἐπιγείων καὶ καταχθονίων, καὶ πᾶσα γλῶσσα ἐξομολογήσεται, ὅτι Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς εἰς δόξαν Θεοῦ πατρὸς.

Ἀλληλούϊα (γ'). ᾠχος πλ. δ'. (Ψαλμὸς ρλα').

ᾠχος πλ. δ' Νη ς

A λλη λϑ ϑ ι̇ ι̇ α ^{ι̇} α A α α α α λλη
 λϑ ϑ ϑ ϑ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α ^{ι̇} α A λλη λϑ ϑ ϑ
 ϑ ϑ ϑ ϑ ι̇ ι̇ A λλη λϑ ϑ ι̇ ι̇ α ^{ι̇} α

^χ Ἄκουσον, θυγάτερ, καὶ ἴδε καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου· καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρὸς σου, ^ε και ε

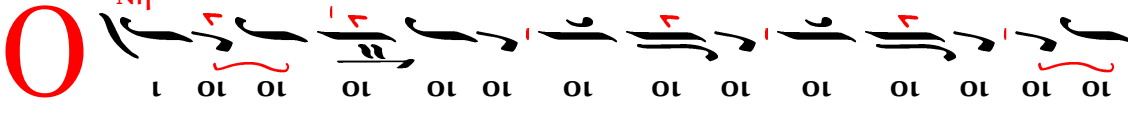
πι θυ ^χ μη σει ο βα σι λε ευς τϑ κα αλ λϑ ϑ
 ϑς σϑ ^{ι̇} α

A λλη λϑ ϑ ι̇ ι̇ α ^{ι̇} α A α α α α λλη
 λϑ ϑ ϑ ϑ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α ^{ι̇} α A λλη λϑ ϑ ϑ
 ϑ ϑ ϑ ϑ ι̇ ι̇ A λλη λϑ ϑ ι̇ ι̇ α ^{ι̇} α

^χ Το προ σω πον σϑ λι τα νευ σϑ σιν ^α οι πλϑ
 ϑ σι οι τϑ ϑ ϑ ϑ λα α α α ϑ ^{ι̇} α

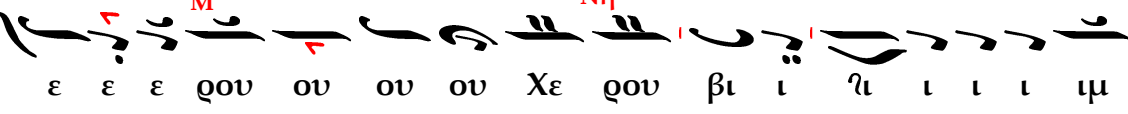
Χερουβικόν. Θεοδώρου Φωκαέως.

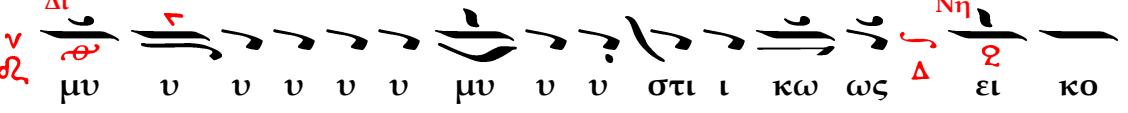

Ἦχος πλ' Νη

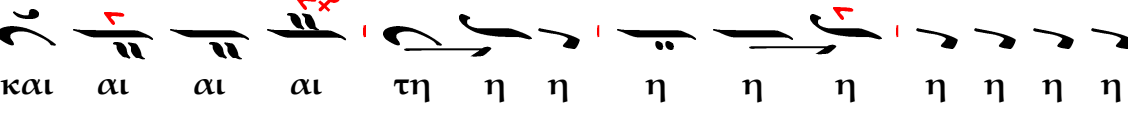
Ο ^{Νη}
ι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι

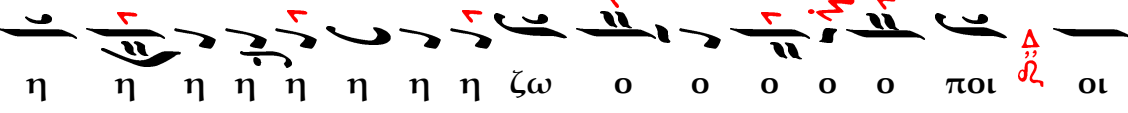
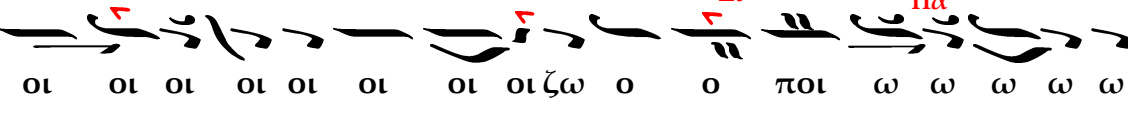

οι οι οι οι οι οι οι οι τα α α α α α

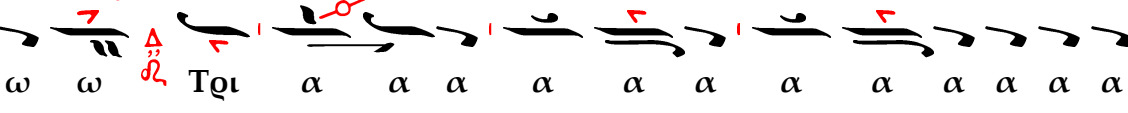
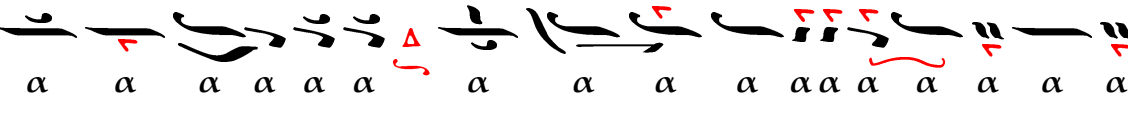

α α α α α α Χε ε ε ε λιε ε ε ε

ε ε ε ρου ου ου ου Χε ρου βι ι ρι ι ι ι ι μ

^{Δι}
μυ υ υ υ υ υ μυ υ υ στι ι κω ως ^{Νη}
ει κο

νι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

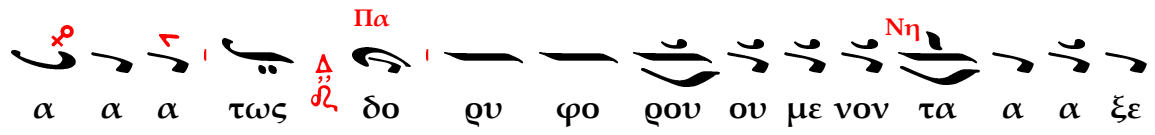

χι ι ι ι ι ι ι ζο ο ει κο νι ι ζο ο ν τε ες ^Θ
και αι αι αι αι τη η η η η η η η η η η

η η η η η η η η ζω ο ο ο ο ο ποι ^{Δι}
οι οι οι οι οι οι οι οι ζω ο ο ποι ω ω ω ω ω

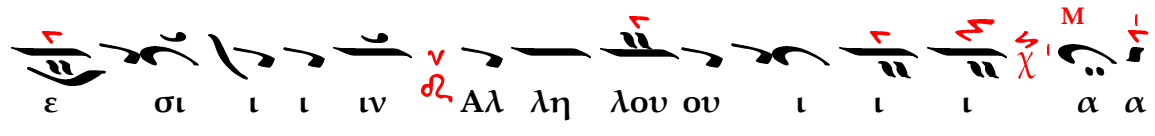

ω ω ^{Δι}
τρι α α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α α α

α ^{Νη}
τρι α α α α α α δι τον τρι σα α

 α α α τως Δ δο ρυ φο ρου ου με νον τα α α ξε

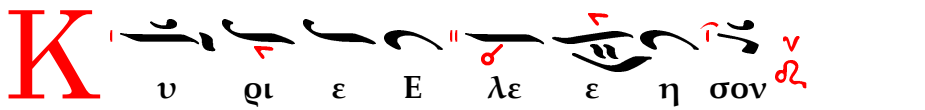

 ε σι ι ι ιν ν Αλ λη λου ου ι ι ι α α

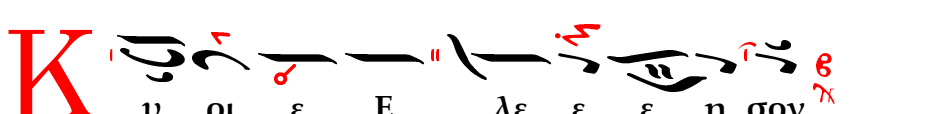

 α α α α α ν

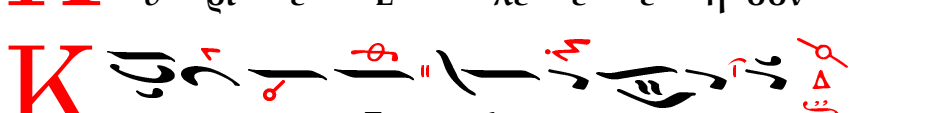
Ἦχος πδ' Νη

 Κ υ ρι ε Ε λε ε η σον ν

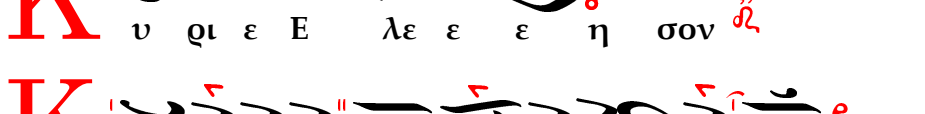
 Κ υ ρι ε Ε λε ε ε η σον θ

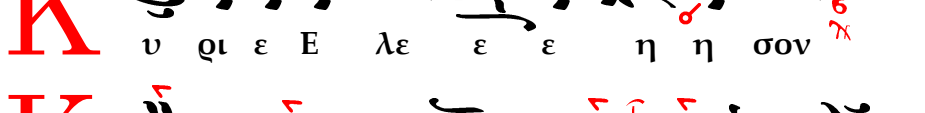
 Κ υ ρι ε Ε λε ε ε η σον Δ

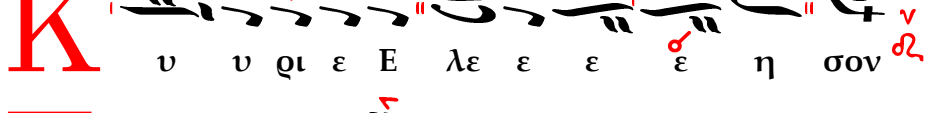
 Κ υ ρι ε Ε λε ε ε η σον Δ

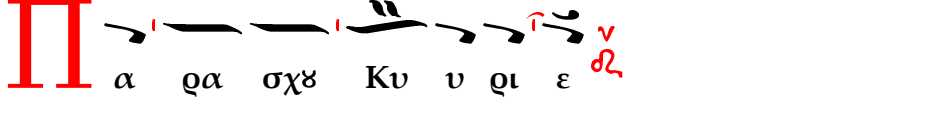
 Κ υ ρι ε Ε λε ε ε η η σον θ

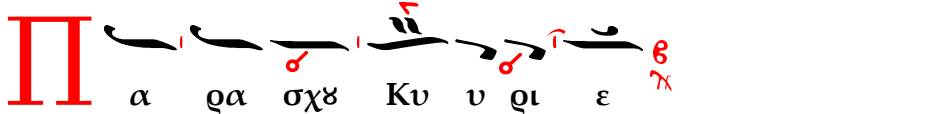
 Κ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον ν

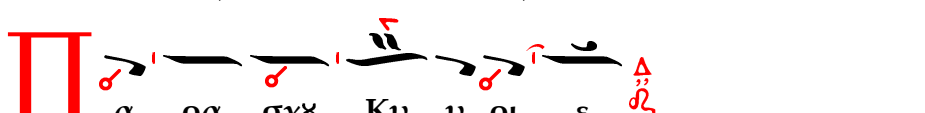
 Π α ρα σχα Κυ υ ρι ε ν

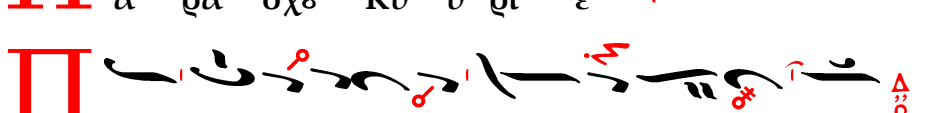
 Π α ρα σχα Κυ υ ρι ε θ

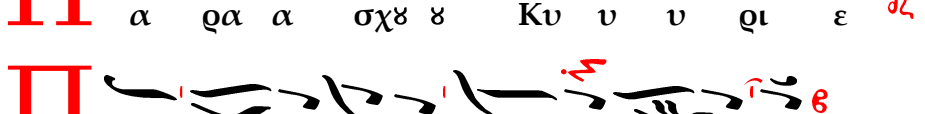
 Π α ρα σχα Κυ υ ρι ε Δ

 Π α ρα α σχα ς Κυ υ υ ρι ε Δ

 Π α ρα α σχα Κυ υ υ ρι ε θ

 Π α ρα α σχα ς Κυ υ υ υ ρι ε ν

Σ οι Κυ υ ρι ε ^ν₂₂

Κ αι τω Πνευ μα τι σθ ^ν₂₂

Λειτουργικά , Ἰωάννου Ἀρβανίτη .

Ἦχος ^ν₂₂ Νη

Α γα πη η σω σε Κυ υ ρι ε η ι

σχυ υς μθ ^ν₂₂ Κυ ρι ος σε ε ρε ω μα α α μθ θ

θ θ θ ^ν₂₂ και κα τα φυ γη η μθ και αι αι ρυ

υ ση ης μθ ^ν₂₂

Α γα πη η η σω σε ε Κυ υ ρι ι ι ι

ε ε ε ε η ι ι σχυ υ υ υ υ υς μθ ^ν₂₂

Κυ ρι ος σε ε ρε ω ω μα α α μθ θ θ θ θ ^ν₂₂

και κα τα φυ υ γη η η η μθ θ θ θ και αι

αι αι ρυ υ υ ση η η ης μθ ^ν₂₂

Π α τε ρα Υι ον και Α α γι ον Πνε ευ μα

^ν₂₂ Τρι α δα ο μο ο θ σι ον και α α χω ω ρι ι

σον ^ν₂₂

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

* * *

Ε λε ον ει ρη η νης ²² θυ σι ι αν αι αι νε

ε σε ε ως ²²

Κ αι με τα τς Πνευ μα το ος σς ²²

Ε ε χο μεν προς τον Κυ υ ρι ον ²²

Α α ξι ι ον και αι αι δι ι και αι ον ²²

Α γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ υ ρι ος Σα

ββα ωθ ²² πλη η ρης ο ς ρα νο ος και η γη η

ε νο ον ^{Νη} ταις Παρ θε νοι οι οισ η παι αι δο ποι
 οι οι ι ι ι ι α ^{Δι} ε πι ι σοι οι Θε ε ο
 το ο ο κε ε ^Μ αμ φο τε ε ρα α ω κο ο νο
 ο μη η η θη ^{Δι} δι ο σε πα α α α σαι αι
 αι φυ λαι αι της γη ης ^{Νη} α πα αυσως με γα λυ
 νο με ε ε εν ^{Δι}

Εἰς τὸ Γενέσιον τῆς Θεοτόκου. Ἰωάννου Β. Ἀρβανίτη.

Ἦχος ^{Δι} Νη ς

A ^{Νη} λλο ο ο τρι ι ι ο ο ο ο ον ^{Πα} των
 μη τε ε ε ε ρω ω ω ν η η η παρ ^Μ ^{Νη}
 θε ε νι ι ι ι α ^{Δι} και ξε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε νο ον ^{Πα} ταις παρ θε ε ε ε νοις η
 η παι αι αι δο ο ποι οι ^Μ ^{Νη} ι ι ι ι α ^{Δι} ε πι
 ι σοι οι Θε ο ο το ο ο ο ο ο ο ο
 ο κε ε ε α αμ φο ο ο ο ο τε ε
 ε ρα α α α α ^{Νη} ω ω ω κο ο ο ο νο

μη η η η η η η θη ^{Γα} δι ο ο ο ο σε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ^Δ πα α
 α σαι αι αι Αι φυ υ λαι αι αι τη η η ης
 γης ^Α α πα α α α αυ στως ^{Πα} με ε ε
 ε γα α α λυ υ υ υ υ νο ο ο ο ^Μ με ε ε
 ε ε ε εν ^ν

Ἐτονίσθη κ' Σεπτεμβρίου , βθ', ἐξηγήθη ζ' Σεπτεμβρίου , βια' .

I.A.

Κοινωνικόν. Πέτρου Λαμπαδαρίου

Ἦχος ^{Δι}

Π ^Μ ο τη η η η η η η η η η η η η
 η η η η η η χη η η η η η η η η η
 η η η η ^θ ρι ι ι πο τη ρι ι ο ο ο ο ο ο
 ον ^Δ σω τη ρι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 ι ι χι ^θ ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 ι ι ου ου ου λη η η η η η η η η η η η η
 η η η η η η η η η η χη η ^{Νη} η η η

λου ου ου ου ου ου ι ι ι α α α α α α

α α α α α α α α

Κοινωνικόν. Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος πλδ Νη ς

ο τη η η η η η η η η η η η η η η η

η η η η η η η η η η η η η η η η

η χη η η η η η η η η η η η η η η η

η η η η η η η η η η η η η η η η

η η η η η η η η η η η η η η η η

η η η η η η η η η η η η η η η η

η η η η η η η η η η η η η η η η

η η η η η πο τη η ρι ι ο ο ω ο ο ο

ον σω τη ρι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι χι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε πι ι κα λε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε χε ε ε ε ε ε ε ε σο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ε πι κα λε ε ε ε ε σο ο ο ο ο

ο ο ο ο μαι αι αι λαι αι αι αι αι Α λε ε ε

λε ρα ρα α λε λε λε ρα ρα λε ε λε ρα α

λε ρα λε ρα ρα λε ρα λε λε λε ρα ρα λε

λε ρα α λε ρα α ρα α λε Αλ λη λϑ ϑ ι ι ι

ι α α α α α α α α α α α α α α

α α α

Κοινωνικόν, σύντομον. Ἰωάσαφ Διονυσιάτου.

Ἦχος πᾶσι Νη ς

ο τη η η η η η η η η η η η η

η η η η η η ρι ι ι ι ι ι ι ι ι πο τη

ρι ι ο ο ρο ο ο ο ον σω τη ρι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ου λη η η η η η η

η η η λη η ψο μαι αι και αι το Ο ο
 ο ο ο ο νο ο και αι το Ο ο νο ο ο μα
 Κυ ρι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 ε πι ι κα α α λε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 σο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο μαι αι αι λαι
 αι αι αι αι Α α α λ η η η η η λ ι
 α λ η λ ι ι α α α α α α α α α α α α
 α α α α α α α α α α α α α α

Ἦχος Δι-θ

Ε ι δο μεν το φω ως το α λη θι νον ε λα βο
 μεν Πνευ μα ε που ρα νι ον ευ ρο μεν πι ζιν α λη
 θη α δι αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ ν ε ε ε ε
 τες αυ τη γαρ η μας ε ε σω σε ε εν

Ἦχος Δι-θ

Π λη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε

ως σε Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο
 ξαν σε ο τι η ξι ω σας η μας των α
 γι ων σε με τας χειν μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον
 η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η
 με ε ραν με λε των τας την δι και ο συ υ νην σε
 Α λλη λυ ι α Α λλη λυ ι α Α λλη
 λυ ι α α α

Ἦχος Δι-θ

Ει η το ο νο μα Κυ ρι ε ευ λο γη με
 νον α πο τϛ νυν και ε ως τϛ αι ω ω νος (δὶς)
Το ο νο μα Κυ ρι ε ει η ευ λο γη
 με ε ε ε ε νο ο ο ο ν α πο τϛ νυν και ε ως
 τϛ αι ω ω νο ο ος